Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 87. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 16-го КВІТНЯ 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 16, 1980 No. 87. VOL. LXXXVII.

Роман Татарський переобраний на голову Округи УНС у Детройті

Детройт (Г.Корб'як). — Річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Детройті відбулись у суботу, 1-го березня, в Українському Народному Домі при вул. Мартін, на яких обрано нову управу Округи на 1980 рік у такому складі: Роман Татарський — голова; Володимир Бойд Борискевич — екзекутивний місто-голова; Роман Куропась і Ольга Семенюк — заступники; Григорій Корб'як — секретар; Ярослав Базюк — фінансовий референт; Євген Репета — організаційний; Василь Папіж—пресовий;Петро Залуга,Дмитро Кошильовський, Микола Кончак, Ірина Літинська і Михайло Бобер — члени. Контрольну комісію очолив заслужений союзовець і почесний член УНС Володимир Дідик, д-р Атаназій Слюсарчук і Ольга Марущак — стали членами.

На зборах були присутні: представник і член Головного Уряду УНСоюзу і директор на Канаду, сенатор Павло Юзик, який і був головним промовцем на цих річних загальних зборах Округи Детройт; два головні радні УНСоюзу — Євген Репета і Роман Куропась; почесний член УНС — Володимир Дідик, та понад двадцять представників Відділів Округи (всіх Відділів є одинадцять). Кожний з цих представників виконує важливу функцію чи то в управі свого Відділу,чи то в управі Округи, а часто-густо і в обох. Всі присутні на цих зборах брали участь у жвавій дискусії після закінчення протоколярної частини зборів, і порушували багато життєво-важливих для УНС і української громади справ. Над усім, звичайно, домінувала справа приєднування нових членів до УНСоюзу. Детройтська Округа приєднала в минулому році 127 нових членів, але це число могло б і повинно бути вище. З цього Відділ 94-ий здобув 44 члени і він повинен бути прикладом для інших Відділів. Тому зовсім слушно сенатор Юзик та інші дискутанти говорили про потребу ще жвавішої праці всіх управ Відділів, секретарів і делегатів на Конвенцію, щоб, приєднуючи нових членів, пояснювали їм користі з забезпечення на більші суми, з огляду загального добра нашої громади і УНСоюзу та через інфляцію в країні.

Після виміни думок на самих зборах учасники по закінченні нарад разом з сенатором Юзиком поїхали на перекуску, під час якої продожували обговорювати актуальні союзові і громадські справи.

Мґр Василь Ліщинецький обраний на голову Округи УНС у Клівленді

Клівленд (І.Ф.). — Звичайні річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу, які відбулися тут в залі школи св. Йосафата в дні 30-го березня 1980 року після полудня вибрали нову Управу комітету з мгром, Василем Ліщинецьким, як головою у проводі.

У зборах взяли участь 27 делеґатів, почесний член Головного Уряду п-ні Ґеновефа Жеребняк, голова Головної Контрольної Комісії УНС д-р Богдан Футей та головний радний професор Тарас Шмагала.

Збори відкрив і ними на бажання делеґатів проводив інж. Іван Фур, голова Округи,як предсідник,і Роман Возняк, як секретар. До президії зборів запрошено таких членів Головного Уряду УНС п. Ґеновефу Жеребняк, д-ра Богдана Футея і проф. Тараса Шмагалу. Вставанням і хвилиною мовчанки збори вшанували пам'ять померлих членів Округи в 1979 році, між ними довголітнього члена Управи і голову Контрольної Комісії Округи, бл. п. Івана Поповича.

Протокол з попередніх загальних зборів відчитав секретар Роман Возняк; протокол після деяких допов-

(Закінчення на стор. 4)

Традиційний „День УНС" в Ню Джерзі буде 24-го серпня

Традиційний вже фестиваль „День УНСоюзу Ню Джерзі", що від років відбувається в Українському Селі в Бавнд Бруку та в якому беруть участь звичайно тисячі осіб, відбудеться цього року в неділю, 24-го серпня. Фестиваль цей влаштовують чотири Округи УНС: Надгудсонська в Джерзі Сиґі, Нюаркська, Перт-Амбойська і Пассейська. Влаштування цього фестивалю та намічення його програми було предметом нарад трьох голів із цих Округ: Юліяна Баранюка з Нюарку, Степана Островського з Джерзі Сиґі та М. Захарка з Перт Амбою минулої суботи, 12-го квітня. Повна програма цього традиційного фестивалю УНС в Ню Джерзі та плян його підготови будуть обмірковані та вирішені на чергових нарадах цих Округ, які відбудуться 25-го квітня ц.р. о год. 6-ій вечора в залі Українського Народного Дому в Ірвінгтоні та в яких обов'язково повинні взяти участь усі члени Управ згаданих Окружних Комітетів.

Помер св. п. Михайло Фединишин, визначний союзовий та громадський діяч

До Головної Канцелярії УНСоюзу наспіла з Едісон, Н. Дж. сумна вістка, що у понеділок, 14-го квітня ц.р. там після важкої недуги помер на 58-му році життя св. п. Михайло Фединишин, визначний союзовий та громадський діяч стейту Ню Джерзі.

Св. п. Михайло Фединишин

Михайло Фединишин народився в 1922-му році в місті Перт Амбой і там закінчив народну і середню школи, після чого брав участь у воєнних діях на Пацифіку в рядах Прибережної сторожі ЗСА.

Після Другої світової війни Михайло Фединишин включився в союзове та громадське життя українців Перт Амбою і стейту Ню Джерзі. Зокрема він був активний в Українському Відділі Демократичної Партії та в його комітеті для політичних акцій і був головою місцевого Комітету

(Закінчення на стор. 4)

АЛЬЯНТИ ПІДТРИМУЮТЬ РІШУЧІ ЗАХОДИ АМЕРИКИ ВІДНОСНО ІРАНУ; ПРЕДСТАВНИКИ ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА ВІДВІДАЛИ ЗАКЛАДНИКІВ У ТЕГРАНІ

Вашінґтон, Д. К./Теґран, Іран. — Зірвання дипломатичних стосунків ЗСА з Іраном та заповідження господарських санкцій проти нього з боку ЗСА та виразна вимога до союзників ЗСА підтримати ці заходи викликали негайні наслідки.

Іранський уряд запросив п. Гаралда де Ґрюнека, репрезентанта Міжнародного Комітету Червоного Хреста в Теґрані, відвідати американських закладників. П. Гаралд де Ґрюнек прибув до будинку американської амбасади, де ув'язнені американці, в товаристві д-ра Бернарда Лібескінда. Сторожа дала їм обидвом змогу зустріти і говорити особисто з усіма закладниками та прийняти від них листи і повідомлення до їхніх родин і приятелів в ЗСА і в світі. Цього дотепер іранці не хотіли нікому дозволити, навіть Комісії ОН, зложеній з п'яти високопоставлених представників держав, яка недавно відвідала Теґран.

Геральд Ґрюнек (зліва), теґеранський представник Міжнародного Комітету Червоного Хреста з осідком у Женеві, та д-р Бернард Лібескінд, лікар, виходять із приміщення окупованої іранськими войовничими „студентами" американської амбасади після відвідин затриманих там американських закладників.

Американські державні чинники, хоч з задоволенням прийняли цей поступок Аятолли Хомейні, бо це повністю залежало від нього, але оцінили цю зустріч де Ґрюнінґа і д-ра Лібескінда з закладниками звичайним у теперішній ситуації маловажним маневром, а представник американських урядових чинників назвав її „паліятивом". Американська преса й публічна опінія, хоч також задоволені з цього, заявили: за мало-за пізно. На загал, помітне задоволення, що рішучі заходи Президента дали такі швидкі наслідки.

Не менше швидкі наслідки мають місце на дипломатичному відтинку. Хоч деякі державно-політичні чинники, особливо у Франції, пробують нарікати, мовляв, тверді потягнення президента Картера були для них несподівані і вони є занадто яскравим зворотом від дотеперішньої лагідности в тактиці ЗСА до рішучости, але значно переважають голоси підтримки для Президента. Особливо англійський консервативний уряд, а зокрема прем'єр-міністер Марґарета Течер, заявили, що Велика Британія рада в усьому підтримати ЗСА, бо рація повністю на їхньому боці. Так само канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт зайняв позитивну поставу до кроків президента Картера, як і італійський уряд заповів свою підтримку.

Японський прем'єр Масайоші Оґіра і міністер закордонних справ Сабуро Окіта заявили, що Японія дасть собі раду без іранської нафти, хоч Японія є одним з найбільших її відборців. Дотепер часто було чути голоси, що Японія не може обійтися без іранської нафти і припинення її довозу було б катастрофою для її промислу. Виступи японського прем'єра і міністра закордонних справ не лише внесли ясність у цю ситуацію, але ними Японія заповіла приступлення до санкцій проти Ірану та повідомила про це правлячу кліку Аятолли Хомейні. Торговельний оборот Японії з Іраном виносив у 1979 році 6,9 більйонів дол., а імпорт іранської нафти 520,000 барилок денно. Японія є одним з доставців промислових виробів до Ірану, отже її господарські санкції проти Ірану мали б нищівні наслідки для нього.

ЗСА ПРИЙМУТЬ 3,500 КУБИНСЬКИХ ВТІКАЧІВ

Вашінґтон. — Президент Джіммі Картер, відкликаючись на найновіший закон в справі втікачів, подав до відома у понеділок, 16-го квітня, що ЗСА приймуть 3,500 кубинських втікачів, які перебувають в перуанській амбасаді в Гавані.

Як відомо,в п'ятницю,,4-го квітня,понад 10,000 кубинців увірвались до перуанської амбасади в Гавані, бажаючи виїхати з Куби, після того як президент Фідель Кастро відкликав ґвардистів з амбасади. Втікачі дослівно облягли перуанську амбасаду, створюючи критичну ситуацію з уваги на брак харчів, води і ліків. На прохання уряду Перу, Міжнародний Червоний Хрест прийшов з допомогою.

Повідомляючи про готовість ЗСА плрийняти 3,500 втікачів, президент Картер відкликався на новий закон, який він підписав у березні цього року. Згідно з проголошеним пляном, кубинські втікачі будуть перевезені до Коста Ріки, де американські працівники еміґраційної служби перевірятимуть їхні кваліфікації на переїзд до ЗСА. Згідно з новим законом, першенство мають колишні політв'язні та їхні родини, а далі особи, родини яких вже проживають у ЗСА, як також особи, яким грозить переслідування на Кубі. Крім ЗСА, Перу погодилось прийняти 1,000 кубинців, Еспанія — 500 і Коста Ріка — 300.

За останніх 18 місяців до ЗСА прибуло 15,000 кубинців, що збільшило їх загальне число в Америці до 800,000 від 1959 року, тобто від часу приходу до влади в Кубі комуністичного диктатора Кастра. Понад 500,000 кубинців поселились на Фльориді, зокрема в місті Маямі.

Ріґен і Кеннеді перемагають у виборах партійних делеґатів

Вашінґтон, Д. К. — Роналд Ріґен неухильно здобуває все більше і більше делеґатів на Республіканську Конвенцію, дістаючи їх без великого шуму в стейтах, де відбуваються „кокуси". І так на день 14-го квітня він має разом 561 делеґата з 998 всіх потрібних для одержання номінації на президента в першому голосуванні. Цього 561 делеґата він здобув або в правиборах, або в „кокусах", деякі з них є „виразно проєктовані" йому на користь, згідно з підрахунком „Ню Йорк Таймс'у". Інші кандидати з Республіканської партії,Джордж Буш і Джон Андерсон, не мають навіть десятої частини з потрібної кількости делеґатів. За останніми підрахунками Буш має 85 делеґатів, а Андерсон — 56.

У демократичних правиборчих змаганнях поміж президентом Джіммі Картером і сенатором Едвардом Кеннеді справа з делеґатами, які голосуватимуть за одним або другим кандидатом на номінацію Демократичної партії, стоїть так: Президент має 975 делеґатів з потрібних 1,666 всіх делеґатів на Конвенцію (число делеґатів Республіканської партії різниться від загального числа делеґатів Демократичної партії), а сенатор Кеннеді має вже, або незабаром матиме також за „виразною проєкцією" знавців виборчого процесу 480 кандидатів. Сенаторові допомогла перемога в Арізоні, де відбулися „кокуси" в суботу, 12-го квітня, тим, що вони дали йому 16 додаткових делеґатів і про нього знову заговорили засоби масової інформації; але в той сам час Картер виграв у Південній Каролайні. У стейті Вашінґтон Кеннеді також може похвалитися невеликими здобутками в кількості делеґатів. Тим часом у виборчій колонці сенатора числяться тільки п'ять стейтів: Аляска, Массачусетс, Коннектікат, Ню Йорк й Арізона. Для сенатора справа виглядає досить тяжкою, хоча його виборчі працівники все ще вірять у недалеку перемогу в стейтах Айова і Вашінґтон, де йдуть „кокуси" тепер і де переможцем проєктується президента Картера.

М. Куляс здобув перемогу у правиборах стейту Ілліной

Чікаґо. — Мирон Куляс, член стейтової асамблеї Ілліной з минулого року, добився поновної номінації на це становище, перемігши двох суперників у стейтових правиборах Демократичної партії, які відбулись у вівторок, 18-го березня. М. Куляс, якого піддержала місцева Демократична організація, репрезентує 19-ту округу в Чікаґо, де є велике скупчення українців, включно з церквами, підприємствами і різними громадськими установами.

Мирон Куляс

М. Куляс є активним членом української громади в Чікаґо. Він є заступником голови осередку СУМ-А та головою Комітету оборони українських політв'язнів, який працює в рамках місцевого Відділу УККА. Він є членом 106-го Відділу УНСоюзу.

ПРИГАДКА

Пригадуємо всім передплатникам „Свободи", що від 1-го травня ц.р. англомовний „Український Тижневик" (The Ukrainian Weekly) висилатиметься вже тільки тим передплатникам щоденника, які собі цей тижневик окремо замовлять і передплатять. Усі передплатники щоденника вже одержали, або ще одержать окремі повідомлення в цій справі та карточки і зворотную коверту на замовлення. Прохаємо їх негайно виповнити та повернути нам разом з належною передплатою.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

М. Беґін прибув до ЗСА на наради з президентом Картером

Вашінґтон. — У понеділок, 14-го квітня, сюди прибув прем'єр-міністер Ізраїля Менахем Беґін на кількаденні наради з президентом Джіммі Картером в справі переведення в життя ізраїльсько-єгипетського договору з 1978 року, зокрема признання автономії палестинцям на західньому побережжя ріки Йордан та в околицях Ґази.

Згідно з договором, що його підписали у березні минулого року Беґін і президент Єгипту Анвар ель-Садат, питання автономії для 1,2 мільйона палестинців повинно бути розв'язане до 26-го травня цього року. На тій даті настоюють президенти Картер і Садат, однак Ізраїль скомплікував ситуацію, почавши ряд нових поселень на здобутих від арабів в 1967 році територіях, що причинилось до застою у примінені умов договору. Ще перед відлетом до ЗСА Беґін заявив, що Ізраїль „має право і обов'язок" заселювати згадані території, бо це є „необхідне для нашої безпеки".

Беґіна формально привітав на летовищі бази Андрюс державний секретар ЗСА Сайрус Венс, який також братиме участь у нарадах.

Як уже інформовано, минулого тижня президент Картер відбув наради з президентом Садатом, який погодився на негайне відновлення розмов поміж Єгиптом і Ізраїлем на міністеріяльному рівні з метою знайти розв'язку питання автономії для палестинців.

Чотири арабські держави нараджуються в Бейруті

Бейрут, Ливан. — Сюди з'їхалися представники Альжиру, Лівії, Південного Ємену і Сирії, які також запросили Яссира Арафата, голову Палестинської Визвольної Організації, щоб опрацювати дальші пляни в справі майбутнього Палестини. Їх плян має протиставитися плянові президента Садата і прем'єра Беґіна. З огляду на важливість тієї справи для чотирьох держав і взагалі для арабського світу є це фактично „конференція на верщинах" чотирьох президентів, які прибули в товаристві групи співробітників, зі значним числом військовиків. Приявність військовиків має підкреслити готовість тих чотирьох держав, які належать до бльоку „Рішучости і Конфронтації", ужити військову силу для такого полагодження палестинської проблеми, яке відповідало б їхнім поглядам у цій справі.

УКРАЇНЦІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У СИМПОЗІЮМІ ПРО БОРОТЬБУ ЗА ПРАВА ЛЮДИНИ В СХ. ЕВРОПІ

Бонн, Німеччина. (М. А.) Як уже коротко інформовано, тут від 28 до 30-го березня, відбувся симпозіюм на тему: „Боротьба за права людини у Східній Европі" з участю видатних представників і знавців цієї боротьби. Українців репрезентували на тому симпозіюмі, крім згаданого вже в попередньому повідомленні ред. Ю. Семенка, голови Союзу Земель Соборної України Селянської Партії, ректор Вільного Університету в Мюнхені, проф. д-р Володимир Янів, як спеціяльно запрошений гість. Крім безпосередньої участи в праці комісії, він установив добрі контакти з польськими дисидентами, а також з іміґрантами з Чехо-Словаччини. Деякі з них ще на Батьківщині мали стосунки з українцями і тепер мають намір зайнятися науковою працею над темою „Перший президент Чехо-Словаччина її Україна".

Робота симпозіюму була розподілена на чотири групи.

В першій групі, до складу якої входив недавній міністер баварського уряду Вальтер Штайн, звільнений із в'язниці т. зв. Німецької Демократичної Республіки Ніко Гюбнер, що був ув'язнений за відмову відбути військову повинність у німецькій „народній армії", та як дискутанти ґросмайстер Л. Пахман, голова Вільного товариства д-р Вальтер Ульрих й інші, з рефератом „Фази розвитку східньоевропейського комунізму, його сучасна криза" виступив голова СЗСУ Селянської Партії Юрко Семенко, що фігурував у програмі симпозіюму як журналіст із Криворіжжя, Україна.

(Закінчення на стор. 4)

В Америці

ДО БЕРЕГІВ ФЛЬОРИДИ ПРИЧАЛИЛО 13-ГО квітня-чотирма малими човнами 326 втікачів з Гаїті — рекордове число втікачів у одному дні. З них одна 58-членна група каже, що вони блукали по морю 22 дні. Нова хвиля біженців з Гаїті збільшила до 2,000 число втікачів, які залишили Гаїті і примандрували нелегально до південної Фльориди вже цього року. В самому березні їх прибуло сюди 1,300 осіб. Вони твердять, що їх спонукує залишати їхню власну країну політичний і економічний тиск.

БЛАГОДАТНИЙ ДОЩ ДОПОМАГАЄ ГАСИТИ велику пожежу лісу в стейті Норт Каролайна. Ця пожежа досі випалила 28,300 акрів лісу. Вітер попереднього дня, що шалів з швидкістю 28 миль на годину, роздмухав пожежу на соснові ліси. Пожежа почалася у четвер, 10-го квітня, через помилку з бомбою під час вправ американського летунства. З пожежою борються 10 пожежників Лісової служби, 70 вояків з армії й летунства та чимало студентів з Вейнського повітового коледжу і місцевих пожежників.

ВЕЛЕТЕНСЬКА ПОВІНЬ, СПРИЧИНЕНА ГРОЗАМИ, навідала Ню Орлінс і вулиці міста були під водою в деяких місцях до трьох стіп глибини. Приблизно 50 осіб треба було евакуювати з передмістя Кеннер. В додатку до зливи поблизькі два містечка в Люїзіяні навідав торнадо, викликавши великі шкоди майна і скалічення людей.

ХОЧА ЗАНОСИЛОСЯ НА СТРАЙК ПОМІЖ спілкою Об'єднаних Сталеварів Америки тобто 450 тисячами робітників і сімома сталеварними кампаніями і межа для початку страйку була визначена на ніч вівтірка, 15-го квітня, страйк не розпочнеться через уведення в дію „експериментального узгодження переговорів", за яким, якщо обидві сторони не дійдуть до згоди у визначеному часі, обговорювана справа буде передана до арбітрарних чинників.

У світі

В ЛІБЕРІЇ, ЦЕНТРАЛЬНА АФРИКА, СЕРЖАНТ Самуель До, вчинив переворот та проголосив себе президентом. Попереднього президента Вілліяма Тольберта, його сина та інших членів родини вбито. Ліберія, заложена в першій половині XIX століття білими американцями з метою дати захист чорним, звільненим в ЗСА.

ВСУПЕРЕЧ ПОГОЛОСКАМ БУЦІМТО ізраїльський уряд окупуватиме довший час зайняту вузьку смугу землі в Ливані після нападу палестинських терористів з тієї території на дитячі ясла в приграничному ізраїльському містечку, ізраїльські частини почали вже відходити.

ДЕРЖАВИ, ЧЛЕНИ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ Господарської Спільноти і Японія то Норвеґія відкликують покищо тимчасово своїх амбасадорів з Ірану, підтримуючи американські заходи проти тієї країни. Метою тих заходів є добитися звільнення протизаконно арештованих 50 американських закладників в Ірані іранськими фанатиками при підтримці Аятолли Хомейні.

ВЕЛИКИЙ СЕМІНАР МАТЕМАТИКІВ, ФІЗИКІВ і кібернетиків зорганізували жиди в Москві, яких звільнено з праці, позбавлено можливости науково працювати і яким не дано права виїзду до Ізраїлю. В семінарі взяло участь понад 50 науковців у тому числі деякі із закордону.

ПІСЛЯ ДВОХ РОКІВ У РІЗНИХ ТЮРМАХ СССР відомого політичного в'язня Анатоля Б. Щаранського перевезено з тюрми в Чистополю, де він останньо перебував, до табору ч.35 в Пермі. Органи КҐБ обвинувачили Щаранського у шпіонажі в користь ЗСА.

35-ТЕ ГОЛОСУВАННЯ В ВИБОРІ ПРЕЗИДЕНТА Туреччини знов скінчилося неуспіхом. Колишній міністер війни Садеттін Білґіц тільки 183 голосами,а потрібно 317, не зважаючи на те, що він був одиноким кандидатом.

ПЕРЕДБАЧУЮЧИ МОЖЛИВОСТІ ЕКОНОМІЧНИХ санкцій з боку деяких европейських держав, іранський уряд доручив своїм місіям закупити великі кількості різних товарів, а в першу чергу високоякісні технічні засоби, яких у випадку санкцій може в короткому часі забракнути.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ЗСА ПЕРЕДАЛИ швайцарській амбасаді в Ірані заступництво інтересів ЗСА і їхніх громадян, уряд в Теґрані передав заступництво іранських інтересів в ЗСА альжирській амбасаді у Вашінґтоні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поворот до середньовіччя

Ми є свідками епохи, в якій між іншими похмурими явищами є феномен сумерку, якщо не завершеного вже загину новітніх метод нормування відносин між державами і народами. „Вміння, здатність або практика вести переговори між країнами. Хист або такт переговорювати, щоби осягнути мирним способом ціль між державами з різними інтересами" — така більш-менше дефініція, що таке дипломатія. Вона існувала вже далеко-далеко в давнині, коли висланники ворогуючих країн чи народів являлися перед зачиненими брамами ворожої фортеці з білим прапором у руці на знак примирливої місії післання. Це була теж небезпечна місія, бо не раз такому парляментареві відрубували голову й виставляли на мури, як видимий знак негативної відповіді. Але в новітній епосі демократії, яка наказує шанувати чужі погляди й спокійно обмірковувати їх — дипломатія і дипломати були у великій пошані. Засекречена дипломатія двох ворогів миру доводила до катастрофи світу: договір Ріббентропа-Молотова з 1939 року промостив шлях Другій світовій війні. Вартість дипломатії після тієї Другої світової війни виявилася сумнівною зразу після того, як кремлівські володарі почала ламати один за одним прийняті ними договори — включно зі зламанням наймиліших для них Ялтинського і Потсдамського договорів.

Але те, що переживаємо тепер, не мало прецедентів в історії новітньої дипломатії. Ворогом дипломатії і дипломатів є тероризм і його звеличники та практичні виконавці. Захоплення терористами американської амбасади в столиці Ірану, Теграні, і в'язнення всього тамошнього персоналу вже понад чотири місяці — це глум над недоторкальністю дипломатів і ектериторіяльного характеру чужинецької амбасади. Договорився міністер закордонних справ Ірану телефоном з генеральним секретарем Об'єднаних Націй, себто найвищої і центральної дипломатичної міжнародної установи, — генеральний секретар Курт Вальдгайм полетів особисто до Ірану — там не прийняв його місцевий диктатор, сторожі 50-ох американських „закладників" не допустили генерального секретаря ОН на побачення із „закладниками" всупереч виразному договоренню, мусулманський диктатор здискредитував власного міністра і солідаризувався з терористами та в особі генерального секретаря ОН свідомо зневажив цілу установу Об'єднаних Націй.

Подібна історія сталася в столиці Домініканської Республіки Боготі,де група замаскованих і важко збросних терористів напала на палац, де відбувалося державне прийняття для чужинецького дипломатичного корпусу: всіх їх, разом з папським нунцієм, американським амбасадором і із іншими амбасадорами, проголосили „закладниками", зажадавши 50 мільйонів долярів викупу, звільнення з в'язниць 311 політичних в'язнів і безпечного перевезення їх до прихильної їм країни. Наскільки небезпечним є тепер, у 80-их роках XX сторіччя пост амбасадора, найкращий доказ, що за останніх 11 літ 11 американських амбасадорів згинули з рук терористів, а взагалі проти американських амбасад, їхніх членів та родин американських дипломатів було у світі 254 атентати. І таке діється у різних інших країнах.

Неможливо, щоби в таких умовинах могли успішно діяти дипломатія. Як довго існують державні диктатури, сперті на терорі, — як довго різні уряди хоронять терористів і дають їм у своїх країнах безпечне прибіжище, — як довго ввесь зорганізований міжнародний світ не зрозуміє, що терор ліквідує дипломатію, як засіб ладнання відносин між державами мирними засобами, нема і не буде місця для дипломатів. Буде поворот до середньовіччя з його начальним „правом п'ястука".

Василь Маркусь

НАДЗВИЧАЙНИЙ СИНОД ІЄРАРХІЇ УКЦЕРКВИ

(Аналіза, значення і перспективи на майбутнє)

I

Відбутий у Римі в днях 24-27 березня ц. р. Синод Владик Української Католицької Церкви викликав ряд коментарів в українській і чужій пресі, а ще більше виникло усних інтерпретацій, у які вкладено багато особистих упереджень, побажань і мало обоснованих здогадів. Не вільна від таких коментарів і поважна преса, як, наприклад, „Ню Йорк Таймс" (28-го березня 1980) чи „Нюзвік (6-го квітня 1980). Досі найбільш вирівняним українським коментарем була передова стаття у „Свободі" з 1-го квітня ц. з. „Історичний Синод", у якій автор підкреслив позитиви та бачить у цій події поважний крок до впорядкування внутрішніх устроєвих проблем УКЦеркви.

Однак деякі аспекти потребують уточнення, як також слід звернути увагу на деякі моменти, досі менше підкреслені. Посередньо слід так само на підставі об'єктивних даних та інформацій спростувати деякі помилкові інтерпретації, з чийого боку вони б не виходили. При цьому вже можна вказати на деякі зміни у ставленні Ватикану до проблем Української Католицької Церкви, які є, властиво, змінами, що їх приніс понтифікат Папи Івана Павла II. Джерелами до цих думок і спостережень є насамперед повні тексти виступів Папи з приводу і на Синоді, слово Блаженнішого Патріярха Йосифа та деякі пресові коментарі. Якщо йдеться про деякі власні припущення чи гіпотези, то автор це виразно підкреслить. Належить зазначити, що не всі джерела були доступні авторові, а різні приватні інформації не завжди можна подавати за факти.

Характер останнього Синоду

Коли попередні синодальні зібрання українських католицьких Владик у Ватикані уважалися лиш „зборами", що нагадували західні єпископальні конференції, то ці останні вже офіційно названо Синодом. За висловом самого Папи, це був надзвичайний Синод з кількох причин: його скликав і на ньому був предсідником Папа; головною темою Синоду було розв'язання справи наступства Первоієрарха УКЦеркви, і цей Синод мав подати кандидатів Папі для номінації. Справа іменування архиєпископа-помічника з правом наслідства для Верховного Архиєпископа Львівського належить до прерогатив Папи — ствердив Іван Павло II. Так само інтервенції Папи вимагала обставина, що треба було скликати Синод Владик з участю тих, які є поза територією Львівського Верховного Архиєпископа, а щоб таке скликання було зобов'язуюче для цих Владик, — знову ж за висловом Папи Івана Павла, також треба було ініціятиви Вселенського Архиєрея.

Отож, Синод був актом папської інтервенції так з уваги на вийняткову вагу покладеної на порядок дня справи, як і через надзвичайні умови — учасниками цього Синоду були в дійсності Владики, які, за вийнятком самого Первоієрарха є єпископами з-поза його території. Насправді створено новий прецедент, коли Папа затвердив єдність Церкви в розсіянні з матірним престолом, відійшовши від букви існуючого законодавства.

Майбутні — звичайні — синоди вже відбуватимуться нормально з тією самою участю Владик дочерних Церков, а Верховний Архиєпископ потребує лише благословення Папи для їх скликання. На цих синодах також український Первоєрарх (офіційно з титулом Верховного Архиєпископа Львівського) має бути предсідником. Правдоподібно рішення таких синодів формально мали б бути предкладені Папі для затвердження.

Дечим нагадує ця процедура те, що українська ієрархія бажала осягнути на четвертому Архиєпископському Синоді у вересні-жовтні 1969 року, бо тоді також очікували благословення від Папи на Синод, а рішення було пред'явлено Павлові УІ для затвердження. Але тоді Апостольська Столиця відмовилася дати свою згоду, як також формально не затвердила постанов. Якщо вони й здійснювалися у деяких єпархіях та частиною ієрархії і священства, то радше дорогою їх морально-зобов'язуючої сили. Пригадуємо собі з різних перипетій з приводу пізніших синодальних нарад у Римі, що Державний Департамент і Східня Конґреґація послідовно відмовлялися визнати синодальний характер за цими зборами Владик. Українці з цим не могли годитися, і звідси конфлікт між Блаженнішим Первоієрархом та Курією. Сьогодні принцип Синоду визнано і Папа дав „зелене світло" для легальних майбутніх синодів, які Верховний Архиєпископ може скликати, „коли зайде потреба і одержавши згоду Вселенського Архиєрея". (З промови Папи на відкритті Синоду 24-го березня 1980).

(Продовження буде)

Любомир Павлович

КОМПЛЕКС ЛЕГКОВАЖЕННЯ

Рідний дім, церква, школа та молодіжні організації — це ті важливі чинники, завданням яких є сповняти важливу ролю у вихованні нашої молоді на повновартісних, національно-свідомих членів нашої спільноти в діяспорі. Самозбереження бож української спільноти в діяспорі до великої міри залежне від нашої молоді і її готовости включитись в активну працю для збереження, зміцнення та дальшого нашого розвитку в країнах нашого поселення. Для успішного виконання цього важливого завдання, ті, які віддані українській справі, присвячують чимало часу й уваги і постійно пошукують усе нових та кращих засобів виховання із метою створити для нашої, уже тут народженої і вихованої молоді, відповідні обставини для плекання рідної мови, культури і засвоєння національних традицій та ідеалів. Трудяться вони тому, бо доцінюють важливість зв'язку, який ця молодь повинна творити між поколіннями спаюючи їх в одне і нероздільне ціле. І без сумніву, для нас українців у розсіянні, вдержання нашої молоді при тім українстві є нашим найважливішим і найконечнішим завданням та повинно остатись постійним чинником нашої дальшої дії. Однак, кожне трудне і велике діло осягає вершин свого успіху тільки тоді, коли всі відповідальні за це чинники осягають взаємного збалянсування, терпимости, доповнюють себе та створюють спільно, одне й гармонійне співзвуччя.

На превеликий жаль, сучасна дійсність на нашому молодіжному відтинку вказує на те, що не все тут в порядку, бож від довшого часу на цьому відтинку спостерігаємо відсутність взаємного порозуміння, співвідповідальности та співдії усіх чинників відповідальних за виховання нашої молоді, а в результаті відсутности активної співучасти всіх тих чинників витворюється глибока прірва, яка має лихі наслідки на виховання нашої молоді і збереження її для нашого народу та спільноти. Очевидно, в результаті існуючих обставин наша молодь ступає на шлях національно-духового зубожіння, денаціоналізації, асиміляції, а згодом на шлях тотального відчуження від української спільноти і всього, що українське. Яскравим свідченням цієї сумної, але, на жаль правдивої ситуації на нашому молодіжному відтинку — це наглядне завмирання української розговірної мови, поступове зменшення числа дітей у наших цілоденних і українознавчих школах, відсутність нашої молоді, зокрема старшої віком — на академіях, художніх виставках та жалюгідна научасть у хоровому мистецтві — як народному так і церковному. Коли додамо до цього доступні нам статистичні дані відносно мішаних подруж, обмаль покликань у священичий й монаший стан, а передусім активної участи в нашому громадському житті, тоді стають наявними наслідки цієї прірви, що заіснувала між чинниками відповідальними за виховання та збереження нашої молоді. Отож, видається, що трагізм нашої ситуації лежить в цій прірві, що заіснувала на молодіжному відтинку — результаті своєрідного комплексу легковаження — де не усі чинники відповідальні за виховання нашої молоді для української національно-етнічної спільноти в діяспорі, беруть це виховання серйозно та трактують його одностайно й однозгідно.

Здається, немає потреби переконувати нікого про цю наглядну і непромінальну правду, що заіснувала на нашому молодіжному відтинку — але напевно існує потреба переконувати, як актуальною і нагальною є справа збереження нашої молоді. Отож, якщо нашою метою є самозбереження, пора нам застановитись і розпочати новий розділ у дусі нашої дійсности та наших сучасних потреб. Збереження бож українства в нашій молоді, для нашого народу та нашої спільноти в діяспорі — це основне і на потребу завдання нас усіх, від якого залежатиме й майбутність цілої нашої спільноти в діяспорі.

Успішне виконання цього завдання вимагає великих зусиль, а передусім добрих прикладів та провідників відданих українській справі та вихованню нашої молоді на національно-свідомих членів української, а не чужої спільноти, які хочуть і вміють працювати для добра української спільноти в розсіянні, українського народу та його державно-самостійницьких стремлінь. Осягнення кращих успіхів на нашому молодіжному відтинку вимагає від нас, щоб ми позбулись „комплексу легковаження" і спаїли цю прірву, що заіснувала між батьками, церквою, школою та молодіжними організаціями і розпочали новий й дійсно позитивний період. Боротьбу за збереження нашої молоді мусять вести спільно й поодиноко усі чинники відповідальні за її виховання і вона повинна проходити на кожному відтинку нашого громадського життя — усі бож вони несуть, хоча порівняльно собі нерівну, але все ж таки велику і важливу відповідальність перед українським народом, нашою спільнотою та самими собою. Пора затіснити міцніший зв'язок між батьками, церквою, школою та молодіжними організаціями, маніфестуючи цим робом нашу єдність, силу та спільну мету. Співучасть, співпраця та співдія усіх чинників відпо-

(Закінчення на стор. 6)

Бразилія веде перед в продукції газоголю

Ріо-де-Жанейро. — Щораз більше Бразилія стає господарським прикладом для інших країн Південної Америки. Ще не минуло десять років від перебрання влади в тій найбільшій країні Південної Америки відповідальними військовими чинниками, а вже не лише вдалося майже повністю прикоротити розшалілий терор різних лівацьких угрупувань, навести лад у країні, але й вивести її на шлях здорового і пожвавленого господарського розвитку. Відколи прийшла нова влада, економіка країни майже щороку зростає на 10 процентів, або недалеко цього. Створено, або розбудовано цілі нові галузі промислу, піднесено сільське господарство. За ті роки Бразилія стала одним з головних — побіч ЗСА — продуцентом і експортером сої, щораз популярнішого засобу виживлювання в світі, а останньо за почином уряду, приступлено до масивних заходів звільнити країну від енергетичної залежности від продуцентів нафтової ропи.

Не зважаючи на численні верчення, доконувані бразилійськими і міжнародними компаніями в пошукуванні нафтової ропи на величезних обширах Бразилії дотепер не вдалося добитися успіху. Не було іншого виходу, як продукція газоголю. Газоголь — це продукт типу спирту зі збіжжя, який уживається для порушування моторів. Раціональна організація виробництва газоголю навіть після недовгого часу увінчалася успіхом. Вже тепер значну частину енергетичних потреб країни задовольняє газоголь, а згідно з пляном в 1987 його продукція осягне висоту 14 більйонів тонн річно, що становитиме якраз половину тодішнього спожиття. Це, очевидно, буде величезною полегшою для розвитку Бразилії і значно піднесе добробут населення.

Народностеві конфлікти в Англії

Відродження племінних і народностевих традицій не оминуло і давні европейські країни з утриваленими державними формами, з виробленою національною культурою. Еспанія має своїх катальонців, басків тощо; Франція має бретонців, які не хотять називати себе французами; Велика Британія має шотляндців, валійців.

Недавно відбулося голосування, в якому населення тих частин англійського острова мало висловитися, чи воно підтримує вимогу автономії і ширших прав. Великою більшістю населення відкинуло цей постулят.

Не зважаючи на це, а може саме тому, валійські крайні самостійники розвинули останнім часом загострену кампанію проти різних виявів англійського консерватизму і навіть у двох випадках бомбами заатакували приміщення консервативної партії, яка власне вела кампанію проти автономістських течій і виграла її. А вже масових форм вияву прибрала саботажева акція, звернена проти літніх домів і посілостей, які в Валії, положеній над морем і з лагідним кліматом мають „англійці", тобто мешканці Лондону й інших великих міст середущої Англії.

Валійські „націоналісти" нав'язують до XIII століття, коли король Едвард I здобув Валію, зміцнив її системою замків і твердинь і на тривало пов'язав з тодішнім англійським королівством. Вони твердять, що в спільному королівстві вони трактовані як звичайні колонії і проти того рішуче виступають. Одначе, як виявило останнє голосування, більшість валійців не погоджується з ними.

Все таки меншість не поступається, як це виявилося в останніх днях в Порт Таблоті, промисловому осередку Валії, де в найбільшій англійській сталеварні робітники в часі страйку викликали сутичку з поліцією, власне на тлі провінційних різниць.

Китай допомагає тайванським рибалкам

Фузу, Китай. — Напроти острова Кемой, який як і інші менші острови в його околиці в 50-их роках барабанним і безперервним артилерійським вогнем обстрілювали червоні і малощо цим не викликали ширшого міжнародного конфлікту, лежить по китайському боці місто Фузу.

Фузу тепер відіграє зовсім іншу, мирову ролю. В цьому місті концентрується керівництво акції допомоги рибалкам,які попадають в небезпеку в часі морської риболовлі.

Відомий американський кореспондент Факс Баттерфілд, стаціонований тепер в Китаї, розповідає про те, як червоно-китайські органи влади охоче спішать з рятунком у пригоді тайванським рибалкам, дають їм потрібну першу допомогу, в потребі лікують, а відтак відставляють назад до портів острову Тайвану або на тайванські кораблі. Також примикають око на контрабанду, якою займаються рибалки, щоб доробити собі „з боку". З континенту доставляють на Тайван традиційні китайські медичні засоби, специфічні китайські вироби, а на континент — телевізійні апарати, електронічне приладдя й інші зразки модерної техніки.

В січні 1979 пекінський уряд проголосив, що припиняє обстріл і всякі ворожі акції проти островів в посіданні тайванського уряду. Крім того події за той рік так швидко пішли вперед, життєві умови й політичне положення так змінилися, що постава тайванського уряду також міняється. Покищо без заяв і без будь-яких зовнішніх познак, але крок за кроком відповідно до конкретних потреб.

Пекін, очевидно, прямує до поновного приєднання Тайвану до материка. Тайванський уряд покищо на це не годиться, навіть говорити про те публічно на острові не можна, але в недалекому майбутньому це може змінитись.

Богдан Певний

СОНЯ ДЕЛОНЕ У БОФФАЛО

(2)

(Carlo Belloli: „Il contributo Russo alle avanguardie prastishe", Galleria del Levaute, Milan 1967).

Соня Делоне народилася у жидівській родині у селі Ґradіжськ, недалеко Дніпра в Україні, 14-го листопада 1885 року. Її, наймолодшу з трьох дітей, на п'ятому році життя приняв за свою брат матері Генрі Терк, заможний правник з Петербурґу. Там, у достатку провела Соня Терк юну молодість. Матері Соня ніколи більше не бачила, а батько мав би її відвідати багато років пізніше в Парижі.

Яке було правдиве прізвище Соні? Хто був її батько? В яких обставинах дядько Генрі Терк адоптував свою сестрінницю?

Усі ці питання вимагають праці дослідника. Але,хоча сама Соня у кілька разів зверталася до свого дитинства, вона не виявила таємниці цих питань.

Хоча Соню дуже приваблювала математика, що її вона надзвичайно любила, все таки бажання малювати виявилося сильнішим. Завдяки настирливости її учителя рисування, Соня отримала дозвіл опікунів на виїзд до Німеччини, де затримавшись на два роки у Карльсруге, студіювала мистецтво у місцевій школі. Дальше, вона виїхала до Парижу і вступила до „Академі де ля Палет", яку відвідували Озенфант і Сеґонзак, пізніше прославлені французькі модерністи. Під впливом малярства Ґоґена і Ван Ґоґа, а особливо теорій про контрастові й комплементарні кольори французького фізика Шеверлє, вона почала шукати за способом самовиявлення шляхом насичености кольориту.

Уже 1905 року, поряд праць таких мистців,як Жорж Руо, Андре Дерен і Моріц Вляменк, що виставляли разом із Анрі Матіссом у Осінньому сальоні в Парижі, натрапляємо на творчість Соні Терк. Коли протиставити мистецьке надбання цієї групи до спадщини, у той час уже „клясиків", Жана Енґра і Едуарда Мане, то тяжко не погодитися з осудом критики: „les fauves", тобто дикі звірі. Ущиплива фраза принялася. Вона цілковито відповідала необробленому приміненню барвників і нарочитому позбавленню природного вигляду. Фовісти вбачали експресіонізм у малярстві лише у лінійному і кольоровому ритмі, в наслідок чого зображення людей і предметів на їх працях набирало спрощеного, декоративного і площинного вигляду.

Через спілкування з фовістами, Соня пізнала Вільгельма Уде, який з ними симпатизував і почала виставляти свої твори у відомій його ґалерії, а 1909 року в Лондоні вийшла за нього заміж. Як незабаром виявилося, подружжя було основане лише на дружніх зв'язках. Приблизно у цей самий час вона зустріла відомого французького мистця Роберта Делоне, малярські стремління і поетичні уподобання якого були їй близькими. Приваблена динамікою його творчости, Соня ще з більшою наполегливістю узялася опрацьовувати свій власний спосіб творчого виявлення, який уже був підсумком досвіду з кубізмом і орфізмом. Проявився він у її оформленні книжок, подушок, килимів і коляжів складених з клаптиків паперів і матеріялів яскравих кольорів. Вона заповнювала довкола себе стіни абстрактними композиціями і виготовляла собі вбрання з „одночасними" (simultaneity) кольоровими схемами. На цих самих принципах вона творила картини, які становили собою оркестрацію кольорів, без наміру тематичної описовости, а своїм зіставленням робили враження руху і емоційного насичення.

1910 року Соня розійшлася з Уде і одружилася з Робертом Делоне. Мистецтвознавець Моріс Раунал стверджує, що хоча Роберт Делоне відзначався сильними індивідуальними поглядами, він завдячує свою схильність до абстрактности своїй дружині Соні. (Maurice Raynal:: „Modern Painting" Skira, Geneva 1953).

У 1913 році вона разом з чоловіком Робертом Делоне, мала виставку в берлінському Гербстсальоні,на якій було виставлено біля двадцяти створених нею об'єктів і образів, а також перша її „одночасна" книжка створена для ілюстрації поеми Блейза Сендра „La Prose du Trans-Siberien et de la petite Jehanne de Franse".

У 1915 році під враженням радісного світла Еспанії пробудилися у Соні Делоне спомини про дитячі переживання у рідному селі в Україні. Це повторилося в Портуґалії, де краса природи і народна ноша надхнули її до створення ряду блискучих композицій і заохотили поширити творчу активність на ділянку декоративного мистецтва. Знову ж у Мадриді, захоплена еспанськими народними танцями, вона почала малювати абстрактні акварелі, у яких вивчала споріднення поодиноких кольорів і обопільну їхню дію. Тут вона зустрінула Сергія Дягтілєва, який замовив у неї скомпонувати костюми до балету „Клеопатра", декорації до якого створив Роберт Делоне.

Після повороту до Франції 1920 року Соня Делоне рішила примінити свої малярські здобутки до компонування одягу. Вона докорінно змінила загально приняте оформлення тканин, заступивши традиційні візерунки геометричними мотивами — сполученням кольорових площин, де кольорові райдуги були збуджені контрастами різнорідних тональних відхилень. Тканини за її проєктами були повторювані й засвоювані провідними проєктантами різних країн і мали вплив на інші життьові аспекти — театр, кіно, оформлення інтер'єрів тощо. Ця діяльність займала їй багато часу і поглощувала багато енергії, що у кінці-кінців змусило Соню відмовитися від промислових зобов'язань для можливости цілковито віддати себе улюбленому малярству. Практичне застосування її творчих ідей вказує на їхню вітальну силу, а головно їх уталітарну вартість. Найкраще були висвітлені творчі винаходи Соні Делоне на Інтернаціональній Виставці в Парижі 1937 року.

Після втечі перед німецькою інвазією 1940 року, хвороби і смерти Роберта Делоне 1941 року в Соні почався новий життьовий період передумування і дослідів. Після війни Соня Делоне допомогла заснувати в Парижі „Salon des Realites Nouvelles", де вперше можна було бачити абстрактні картини зібрані з цілого світу.

Соня Терк-Делоне померла 5-го грудня 1979 року на 97-му році творчого життя.

Із мистців народжених в Україні, які провели своє життя поза її межами, Соня Делоне осягнула найбільший розголос. Суперничати з нею може хіба лише Архипенко. Однак, з наглядних причин, вписати її в обсяг українського мистецтва назавжди залишиться хиткою можливістю. Тому не один з мистців, який бажав би бути у якийнебудь спосіб причетним до мистецтва країни свого народження, повинен прийти до відповідних висновків. Зміна імени чи прізвища, замовчування абияких біографічних подробиць може мати небажані наслідки. Це питання ще більше пекуче для мистців українського походження народжених на чужині, кількість яких зростає. Для майбутнього історика приналежність мистця, навіть формальна, до української мистецької організації чи групи, наприклад, до Об'єднання Мистців Українців в Америці (ОМУА), або участь у виставках етнічного характеру, може бути рішальною точкою опору.

Виставка Соні Делоне у Боффало повинна дати нашим мистцям багато чого до передумання!

У ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ

Статтен Айленд у поклоні Пророкові Тарасові Шевченкові

Заходами парохії Св. Трійці, при співпраці жертвенного Сестрицтва та 105 Відділу Союзу Українок, головою якого є Рома Рейні, відбувся 23-го березня концерт в честь Пророка України Тараса Шевченка.

Заля була вщерть заповнена українською громадою, а також американцями. Концерт розпочав хор бандуристів під керівництвом відомого маестра Юркевича „Заповітом", а місцевий парох о. Л. Любінський виголосив надзвичайно оригінальну промову, аналізуючи тернистий шлях Шевченка, його глибоку віру в Бога, віру в єдність і силу українського народу, його довголітні змагання, посвяту і жертви за свою державність і віру, що встане правда, встане воля, і помоляться на волі невольничі діти.

Перечитавши слово Блаженнішого Патріярха Йосифа, виголошене на відкритті пам'ятника Тараса Шевченка в Буенос Айресі 5-го грудня 1971 року, спитав о. Любінський: „Чи ж не подібний тяжкий тернистий шлях у своєму житті перейшов наш Велетень Блаженніший Патріярх Йосиф?"

На жаль, до цілі в цій боротьбі ще далеко, а зараз, як казав Шевченко:

„Смирітеся — молітесь Богу
І згадуйте один-другого,
Свою Україну любіть...
Любіть її во время люте,
В останню тяжкую мінуту
За неї Господа молітъ!"

З черги хор бандуристів відспівав „Думи мої, думи мої" та „Вітер віє повіває", а діти, виступаючи збірно, продеклямували: І. Райні — „Україна", І. Кобрин — „Мені тринадцятий минало", І. Левицький — „Садок вишневий коло хати", а Семі й Аліса Кокози „Думи мої".

На концерті був імпозантний виступ нашої улюбленої оперної співачки Є. Геймур, яка своїм великим і гарним голосом відспівала „Садок вишневий", „Українську серенаду" та „Ой, у саду" при фортепіяновому акомпаньяменті Лодзі Мурзека. Своїм виступом наша солістка полонила публіку, яка нагородила її довгими оплесками та китицею квітів. З деклямацією „Тополі" виступила В. Левінська, яка своїм драматизмом змалювала трагічну долю закоханої дівчини. Маленький Ігор Кобрин відіграв на фортепіяні „Реве та стогне" і „Взяв би я бандуру". На закінчення хор бандуристів проспівав „У полі корчомка", „Тихий ліс" та „Ішов козак потайком". Радо було бачити і чути в хорі дебют молодого бандуриста Андрія Стусика та місцевого соліста М. Заяця.

Рясними оплесками вітали і прощали присутні виконавців концерту, а батьки маленьких учасників раділи серцем, що тут народжені наші найменші, плекаючи рідну мову, склали поклін нашому Великому Пророкові.

О.Г.

Ювілейна конференція УВАН у ЗСА присвячена роковинам Т. Шевченка

Літературознавча Секція УВАН у ЗСА відзначила у неділю, 30-го березня, святковою конференцією 166-ту річницю дня народження Т.Г. Шевченка. Конференцію відкрив проф. Юрій Шевельов, президент Академії, а доповідь на тему „Закодована наявність загальноестетичних категорій у творчості Шевченка" прочитав проф. Іван Фізер.

Естетична вагомість творчости Шевченка, сказав проф. Шевельов, полягає в тому, що вона, як книга буття, не втрачає на своїй поетичній і поза-поетичній актуальності і завдяки цьому продовжує притягати увагу все нових дослідників. Поза Україною, в останньому часі, з перспективи сучасних критичних позицій, розглядають цю творчість Рубчак, Грабович, Плющ та Фізер. Висновки цих літературознавців часто радикально відмінні, але зате свіжі і цікаві.

Проф. Фізер розглянув творчість Шевченка, зокрема його варіянт „байронівської поеми", на тлі загальноевропейського романтизму. Основною тезою його півторагодинної доповіді було твердження про те, що система Шевченківської версифікації, тематики, поетичної перцепції, хоч і глибоко заякорені в українську народну творчість, були зумисними трансформаціями фолкльорних моделів і що ця зумисність була зумовлена широкою і багатою естетичною культурою Шевченка.

Вклад Шевченка в загальноевропейський романтизм, на думку доповідача, полягає як раз у цих мистецьких перетвореннях. В силу творчої зосередженности Шевченка на „народності", його поезія не містить в собі tedium vitae terristis, Weltschmerz, mal de siecle, патологічного культу смерти, нігілізму і т.д., а навпаки доводить гердерівське поняття „народного духа" (Вельтгайст) до творчої апотеози. Це не означає, що в ній відсутній „романтизм жаху". Він, однак, не є її домінантою. Ця властивість робить творчість Шевченка оригінальною в контексті романтичної школи европейських літератур першої половини 19-го століття. Поезія Шевченка, більш ніж поезія інших романтиків, зреалізувала думку Віктора Гюго про те, що „народний кольорит повинен бути в глибині, в самому серці твору, і звідсіль поширюватись на його поверхню сам по собі, природно".

З огляду на ювілейний характер конференції дискусії над доповіддю не було.

Н. Н.

Шевченківське свято в Ґлен Спей

Цьогорічне Шевченківське свято відбулося у Ґлен Спей 8-го березня в приміщенні церкви св. Володимира і воно було незвичайне.

Програму вечора відкрив П. Мельник вступним словом і передав ведення програми д-рові О. Ничці.

„Заповітом" у виконанні місцевого жіночого хору під керівництвом інж. О. Ганія — віддано пошану Пророкові.

Святочну промову виголосила недавно прибула з України дисидентка Надія Світлична, яка в деталях розповіла про Шевченківські дні, що відбувалися в Києві кожнорічно 22-го травня, почавши від 1960 року до 1977, де прелеґентка брала активну в них участь.

Такі святкування спочатку відбувалися спонтанно, неорганізовано, а згодом їх організував „Клюб Творчої Самодіяльности".

Вже перше святкування в „палаці культури" під кличем „Караюсь, мучусь, але не каюсь", на яке особисто прибув Хрущов, — зірвали комуністичні власті; згодом почалися переслідування організаторів. Першою жертвою таких переслідувань був Михайло Мельник, молодий історик, якого вигнали з праці і позбавили всіх засобів до життя, моральним терором довівши його до стану безнадійности, у висліді чого він отруївся 8-го березня 1978 року.

Під час арештів 22-го травня 1970 року учасників святкувань біля могили Шевченка, зібрані там відповіли скандуванням слова : Гань-ба! Гань-ба! і це довело поліцію до розгублення. Тоді біля пам'ятника з'явився лікар Микола Плахотнюк, який ствердив, що безпідставні арештування — це образа самого Шевченка та українського народу і закликав присутніх до походу до Центрального Комітету партії, щоб там вимагати звільнення арештованих та запротестувати проти поведінки поліції і вимагати права на свободу слова.

Ще іншого організатора цих святкувань — Анатолія Лупиноса запроторили до божевільні, а день 22-го травня совєтська влада проголосила днем Пушкіна та заявила, що Шевченківські святкування ображають „великий русский народ". Прелеґентка твердить, що, не зважаючи на переслідування, український народ у всіх закутках України та у цілому світі святкує Шевченка, бо він став Пророком України, а його „Кобзар" — національною евангелією.

Свою промову Надія Світлична закінчила віршем сучасної поетки в Україні Ліни Костенко: „Заворожи мені, волхве".

В дальшій програмі виступила капеля бандуристів під керівництвом В. Юркевича з піснями: „Сон", „Стоїть явір над водою", „Тихий ліс", „Цвіла калинонька" (партизанська пісня з Волині), „Їхав стрілець на війноньку", „Буде перемога" (повстанська).

З сольоспівом виступила співачка Тамара Лихолай, сопрано: „Нащо мені чорні брови" та арія Одарки з опери „Купала", музика Вахнянина. При фортепіяні — Г. Балабан.

Рецитацію поеми Т. Шевченка „Великий льох" виконали: Є. Баран, Н. Демидович, І. Паславська, Є. Туринська. Деклямації І. Паславська — „Тарасові" та Я. Світличний — „Мені однаково".

Квіти для Надії Світличної передала наймолодша учасниця Валя Журавель.

На закінчення відспівано „Ще не вмерла Україна".

На святі були присутні представники місцевої адміністрації: П.Кін — посадник; новообрані — інж. П. Саляк, радний, та Е. Костів, фінансова секретарка. Програму приготовив святочний громадський комітет під головуванням П. Мельника, голови клюбу „Розвага", силами клюбу та жіноцтва, згуртованого в місцевому Відділі Союзу Українок.

Заля була переповнена.

Програма Свята і його переведення може бути прикладом, як треба шанувати нашого Пророка та українську громадськість.

Інж. О. Ховайло

Відзначення Роковин Т. Шевченка в Сан Франсіско

Українці Сан Франсіско та околиці під організацією відділу КУК 30-го березня відзначили роковини Т. Шевченка. В цей ясний і теплий каліфорнійський день, день Вербної Неділі, після Служб Божих зібралося багато людей в залі української православної церкви для відзначення пам'яти Великого Пророка України Т. Шевченка. Прийшли сюди найстарші, прийшла молодь і совсім молоде покоління, щоби віддати поклін своєму повік-незабутньому Учителеві та Пророкові українського народу.

Свято відкрив голова відділу УККА д-р О. Верис, а всю програму підготовила і переводила Віра Шавлач.

Програма почалася „Заповітом", який проспівав мішаний хор під дириґуванням Віри Шавлач, а потім студентка Ліля Вермонт прочитала змістовну доповідь про життя і творчість Тараса Шевченка.

В програмі виступили: наша співачка Марія Черепенко, яка проспівала три пісні на слова Т. Шевченка. Жіночий і мішаний хори під дириґуванням В. Шавлач проспівали декілька народних пісень на слова Т. Шевченка. Акомпаньювала А. Базальська. Студентка Л. Шулешко по-мистецьки прочитала „Посланіє". Оксана Черепенко гарно відіграла на бандурі „Тропак", а опісля під звуки цієї бандури була мелодеклямація вірша „Вітер віє, повіває", який красно виконали Ніна та Андрея Марк. Студент В. Козачук прочитав окремі фрагменти зі шкільних років Тараса Шевченка, а Богдан Бодрук Андрій і Павло Шмотолока продеклямували вірш Лесі Українки „На роковини Т. Шевченку".

В програмі художньої частини був милий виступ наймолодшої учасниці Свята Олександри Халупи, яка деклямувала „Мово рідна" та „Українка я маленька". Її виступ був надзвичайний, бо цій декляматорці всього три і пів рочку. Олександра Халупа є членкинею 25-го Відділу УНСоюзу.

О. Кейс

В Пармі вшанували Тараса Шевченка

Від кінцевих 1960-их років увійшло тут у звичай, що вшановування найбільшого сина українського народу Тараса Шевченка належить до обов'язку організацій молоді. За статутом місцевої надбудови (УЗО) Українських Злучених Організацій Шевченківський концерт був однією з трьох імпрез у році, яку вони мали влаштувати.

За почином УЗО представники чотирьох шкіл: двох суботніх (т-ва „Рідна Школа" і православних парафій), цілоденної св. Йосафата і Бандуристів маестра Гр. Китастого, та чотирьох товариств: Пласту, СУМА, ОДУМ і ТУСМ, утворили діловий комітет під проводом інж. Гр. Завадівського. Цей комітет підготовив Концерт у пошану Т. Шевченкові в його 166-ту річницю народження 9-го березня о год. 2-ій по полудні в залі св. Йосафата. Концерт виконано власними місцевими силами, тобто учасники його — це члени однієї з названих вгорі організацій.

Між одинадцяти точками програми було вступне слово голови Шевченківського комітету, співи трьох хорів: Школи св. Йосафата, Школи українознавства і „Червоної калини" при Відділі ОДУМ, гра бандуристів із Школи Г. Китастого, знаменита доповідь студентки університету Дарії Павниківної, деклямації Мотрі Антонів і Софії Ільчишин, читання Тараса Мельника, хоровід пластунок укладу Олени Хміляк і скрипкове сольо учня Олега Махлая з фортепіяновим супроводом його старшого брата Тараса, та національний гимн. Названими ансамблям диригували: Зірка Шокалюк, Єлисавета Пащин, Ліда Середа, Григорій Китастий. Декорацію — сильвету Шевченка, намалював Андрій Городиський, а програмки, що їх роздавали на концерті, лишилися для кожного учасника милою пам'яткою. Концерт був вдалим не лиш щодо точности в даті і вправности переведення різноманітної програми за 80 хвилин, але також під оглядом вищого річня, як досі. Позитивам вшановування Шевченка силами виключно молоді є також у тому, що таланти, які підростають, повинні мати широкий форум для себе вияву і заохоту до плекання співу й слова, до стримління вгору, до мистецького чи громадського проводу.

Були завваги, що дві точки у програмі не були з Шевченкознавчого репертуару — і такі завваги слухачів важливі, — але ми віримо, що в майбутньому спільний Шевченківський комітет допильнує тієї справи.

С. Кікта

Молодь Олбанської округи в поклоні Тарасові Шевченкові

Вотервліт, Н.Й. (І.Д.). — Школа українознавства Олбанської округи у Вотервліті відзначила Шевченкові роковини 23-го березня в залі Українського Клюбу у Вотервліті. Директор школи мґр В. Літинський відкрив вечір, що його підготовили вчительки: З. Білас, Д. Якубович і Д. Боднар-Байрон. Збірну деклямацію „Поклін Тарасові" виконали: Й. Демчар, сестри Д. і Н. Динко, К. Макух, Б. Філяк, Н. Олекоський і О. Якубович.

Наші найменші, восьмеро дітей із світлички СУА під проводом Л. Кушнір разом деклямували „Поклін Тобі, Тарасе", та розвеселили публіку своїми додатковими точками. Діяна Шевчук рецитувала „Поклін безсмертному Тарасові". Шкільний хор із 28-ми дітей під проводом мґр Д. Якубович проспівав „Заповіт", пізніше — „Думи мої", „Садок вишневий", „Віє вітер", „Стоїть явір над водою". Діяна Гаврилюк акомпаньювала на гітарі. Змістовну доповідь прочитала вчителька З. Білас. Вона схарактеризувала Т. Шевченка, як символ національного духу українського народу, як поета-революціонера, ідеолога українського націоналізму й боротьби за українську державу, генія української нації, джерело натхнення для борців за волю України. Тому Тарас безсмертний і „дати його смерти немає"!

Збірну деклямацію „Причинна" виконали: Г. Демчар, Ст. Дзядів, Ір. Наугольник, Т. Сосяк і М. Хорват при супроводі настроєвого співу пісень з цієї поеми за сценою. Д. Гарасимяк деклямувала „Минають дні", П. Шевчук — уривок з „Івана Підкови". Михайло й Марко Комарі відіграли фортепіянові сольо — українські пісні. Деклямували далі: О. Цьолко поему О. Бабія „Тарас Шевченко", І. Хорват — „Скарб України", О. Якубович — „Бандуристе, орле сизий".

Уривки з „Гайдамаків" — „Гомоніла Україна" виконали: Ст. Коцур, Ст. Коновальчук і В. Білинський. Сценку „Тарас-пастушок" виконали: Р. Якубович, Х. Коновальчук, Х. Хорват, І. Семчук, М. Савків і Р. Гарасимяк. Голова Батьківського Комітету адв. М. Комар подякував учителькам, що підготовили цей милий вечір. Національним гимном закінчено поклін дітей Тарасові, який дивився на них зі свого портрету на сцені та милувався їхніми вдалими виступами.

Наше громадянство заповнило залю й щиро оплескувало всі виступи понад сорока українських дітей. На жаль, зі вступного слова директора школи зібрані довідалися, що багато учнів закінчать школу цього літа і на другий рік залишиться вже мало дітей у вищих клясах. Щоправда, підростають молодші діти, але вони ще не зможуть заступити відразу тих, що відійдуть. Крім того далеко не всі українські діти з округи ходять до української школи, тому треба докласти всіх зусиль, щоб їх вписати до школи. Про це повинні потурбуватися всі наші товариства на терені округи.

Дні Шевченка у Сан Дієґо

Відзначення ювілейних роковин Т. Шевченка у каліфорнійському Сан Дієґо стало поруч із святами Державности традиційним святом місцевої громади із її загальною присутністю та участю кращих мистецьких сил.

Для урізноманітнення програми й своєрідного „культурного обміну" не рідко Сан Дієґо запрошує окремих осіб і групи із віддалених громад. Однією із пам'ятних прикрас у відзначенні ювілею Шевченка залишається участь нашої славної співачки Галини Андреадіс декілька років тому.

З наміром доброго відзначення роковин великого Шевченка, місцева громада запросила на головного доповідача редактора часопису „Українські вісті" у Детройті — Михайла Смика, який, рахуючись із загальною не-любов'ю до довгих промов, спромігся у своїй 20-хвилинній доповіді подати слухачам вельми інформативні відомості з життя та творчости поета, наголошуючи його вічно актуальні ідеї, що стали прапором його всезростаючих послідовників.

Сьогоднішній рух спротиву в Україні, його нам знані та незнані самовіддані учасники — є прямими виразниками й послідовниками нашого Пророка. Закликом допомоги учасникам цього руху та висловом віри у здійснення віщування Т. Шевченка — „встане Україна" — закінчив доповідач свою змістовну доповідь.

У мистецькій частині взяли участь декляматори: Надія Стефанська, Теофіл Шіян та Леся Вікерт. Місцевий український народний хор виконав декілька творів Т. Шевченка. Керувала вперше хором; унаслідуваним від покійного проф. П. Кондратенка, учасниця курсів диригентів Володимира Колесника, студентка Надія Скоп, похресниця редактора Михайла Смика.

Після концерту відбулися товариський обмін думок і зустріч із гостем з Детройту.

о.с.

Українці Детройту — Люрдській Богоматері

„Допоможіть збудувати українську церкву в чудотворному Люрді у Франції". — такими словами звернувся до всіх українців у вільному світі о. Василь Прийма, парох української церкви в Люрді. Будова католицької церкви вже розпочалася відразу після схвалення французькими державними і церковними властями, а це тривало досить довго. До завершення будови церкви і парохіяльних приміщень потрібні ще великі суми грошей, про що українська діяспора знає із звідомлень в українській пресі. Отець Василь Прийма як поет має за собою гарне минуле і надійне майбутнє. Релігійно-патріотична тематика його поезій всім припадає до серця і за це йому слід поґратулювати.

„Українці в розсіянні присилають щедрі жертви з усіх-усюдів і за це ми вдячні, одначе до завершення будови потребуємо Вашої помочі", — пише о. Василь Прийма, який у великій мірі сам взявся за майже фантастичні пляни — українську церкву в Люрді! Видно така Божа Воля! Ідучи назустріч проханням ревного працівника у Христовім Винограднику, зорганізовано в Детройті діловий комітет, зложений з представників церковних комітетів усіх наших п'яти парохій. До почесного комітету увійшли всі отці-парохи. Запляновано влаштувати концерт під гаслом „Серцем до Марії".

Цей концерт відбудеться в залі у Ворен, передмістя Детройту, що зветься „Ворен Вудс Гай Скул Авдиторіюм" при 12-ій милі і вул. Шейнер у східній частині Детройту. Концерт відкриє о. шамбелян Михайло Бохневич, декан нашої округи. Головну промову про будову церкви у Люрді виголосить гість з Люрду, президент товариства св. Андрея о. Ярослав Салевич!

Будова української католицької церкви в чудотворному Люрді — це подія історичного значення, а її релігійно-національне значення — неоціненне.

Українці Детройту й Америки, допоможім спільними пожертвами закінчити будову церковного храму в честь нашої Матері, Пречистої Діви Марії!

Кирило Цепенда

Звернення управи товариства сприяння українській науці

Вельмишановні і Дорогі Земляки!

Дім науки видав чергове, 16-те число „Міттайлюнген" німецькою та англійською мовами. Число багате змістом, головно в галузі української історії та літератури, і подає інформації про працю наших установ. Крім того містить рецензії на актуальні видання.

Це видання призначене передусім для не-українців і його розсилаємо до 35 країн у цілому світі на адреси важливих бібліотек, славістичних інститутів та видатним дослідникам Східньої Европи. Частину накладу розсилаємо також українським читачам з проханням підтримати фінансово нашу працю. З новим числом шлемо до читачів знову поштові перекази з проханням зложити пожертви на покриття коштів друку і пересилки цього числа. Ми маємо поважний борг, майже 14.000 німецьких марок.

Скромна пожертва в сумі 30 чи 50 нім. марок на таке видання може спричинитися до його дальшої своєчасної появи та здійснення корисної інформативної роботи серед компетентних наукових кіл. Не забуваймо, яку фатальну ролю в недалекому минулому відіграла для нашого народу непоінформованість чужинців про українські справи, а „Міттайлюнген" здобули собі вже відповідне признання в німецьких наукових колах. Дбаймо про поширення в світі знань про Україну та її проблеми!

Маємо велику надію, що Ви не зігноруєте цього нашого звернення і не викинете поштового переказу до коша, але виявите зрозуміння для підтримки корисної справи і перешлете від себе пожертву на видавничий фонд „Міттайлюнген" Дому науки. На кожну пожертву ми виставимо для Вас посвідку для Фінансового уряду, щоб цю пожертву відтягнули Вам від податку. Дім науки є доброчинним товариством і Фінансовий уряд узгляднює кожну пожертву, вплачену на підтримку нашої праці.

За Наукову раду Дому науки проф. д-р **В. Янів**
За Управу Дому науки проф. д-р **Г. Васькович**

Олбанська округа вшанувала українок-героїнь

Вотервліт, Н.Й. (Н.Н.). — Заходом Окружної управи СУА Південного Ню Йорку українське громадянство Олбанської округи гідно вшанувало українок-героїнь 10-го лютого. В українській католицькій церкві в Коговзі о. митрат В. Андрушків і о. Т. Гуманицький відправили панахиду за всіх героїнь. Перед престолом уставилися прапороносці з прапорами СУА, Братств і СУМА. Потім у переповненій залі Українського Клюбу в Коговзі відбулася академія.

На сцені виднів портрет сл. п. Ольги Басараб, замученої польською поліцією. Голова Окружної управи СУА Теодозія Кушнір відкрила академію відповідним вступним словом, передаючи ведення програми мґр Тетяні Дурбак, голові 99-го Відділу СУА у Вотервліті. Хор СУА під керівництвом Я. Кушніра проспівав „Ви жертвою", пізніше — „Заквітчали дівчатонька" і „Степом".

Змістовну доповідь про наших героїнь упродовж цілої історії України прочитала Зиновія Білас, касирка Окружної управи СУА. Вона згадала наших героїнь з часів боротьби за Українську Державу: пізніше — сл. О. Басараб, Людмилу Старицьку-Черняхівську та її доньку, О. Теліґу, Х. Кононенко, героїнь УПА й Кінґіру, Аллу Горську, Стефу Шабатуру, Катрю Зарицьку-Сороку, Ірину Сеник, Галину Дидик, Оксану Мешко, й багато інших, як також жінок наших провідних людей, як Н. Шухевич і Ярославу Бандеру, що так багато витерпіли. Вічна і славна пам'ять нашим великим героїням!

Мґр В. Літинський проспівав при фортепіяновім супроводі своєї доньки Марії чотири пісні: „Як почуєш", „Погасло сонце", пізніше „Думку" і „Ллється море". Членка 34-го Відділу СУА в Коговзі П. У. Омеціньска рецитувала поему О. Тарнавського „Молитва". Сумівка Христя Хорват з Трої рецитувала поему М. Горішнього „На день Свята героїнь". Вкінці мґр Т. Дурбак полякувала всім, що причинилися до вшанування пам'яті наших героїнь.

Національним гимном закінчено цю вдалу академію, що була добре підготована й виконана, за що належиться нашим союзянкам подяка і признання. Після академії союзянки приймали гостей кавою й солодким.

Щоб пам'ять про наших великих жінок і героїнь утривалити, варт і потрібно видати джерельну книгу про велику ролю жіноцтва в історії України, що була без порівняння далеко більшою, як в історії Росії, Польщі, Німеччини, Америки та інших країн.

Відбулись ініціятивні збори емеритів у Сейнт Пітерсбурзі на Фльориді

В місяці березні, коли відзначаємо дні нашого національного пророка Тараса Шевченка, в день 25-го березня в домі родини Біловусів відбулись ініціятивні збори Товариства Українських Емеритів, у яких взяли участь панство: Хлиста, Горбові, Біловуси; панове: Чемеринський, Головід, Дзера; пані: Хомик, Павлишин, Борецька, Берко. Присутніх 13 осіб.

Цю ініціятивну зустріч — засідання почато такою програмою: коротке слово про ціль цієї зустрічі сказала пані Біловус. Співом „Де згода в сімействі" започатковано основуючі збори Т-ва Українських Емеритів. Осип Біловус виголосив промову-реферат про віру Шевченка. Це з нагоди Шевченківських Роковин. Володимир Чемеринський поінформував присутніх про Синод наших єпископів, що якраз у той час, скликаний Папою, відбувався в Римі, на якому вибирали коадьютора Патріярха Йосифа.

Була мова про перепис населення, щоб ми звернули особливу увагу на виповнення анкет і точки 11, 13 і 14. У цих трьох точках треба подати — Україна, українець, українка, щоб цей раз ми були дійсно почислені.

Над цими справами відбулася цікава дискусія. Зібрані обговорили також кандидатури на президента нашої країни — Америки. По цікавій виміні думок подано перекуску, по якій відспівано многоліття господарям дому, всім учасникам і основаному Товариству Українських Емеритів.

Слідував вибір тимчасового комітету, до якого ввійшли: Хлиста, Горбовий, Чемеринський, Головід і Біловус. Запляновано, що збори Товариства Українських Емеритів відбуватимуться в пополудневих годинах в залі української католицької церкви при 90-ій Евеню Норт. Припоручено членам Хлисті і Біловусові поробити контакт у цій справі з священиком — парохом і церковним комітетом.

Вив'язалась також дискусія про потреби прикрашувати свої домівки портретами визначних українців, як Шевченка, Франка, Лесі Українки та інших і цим пам'ятати про нашу невмирущу славу й традиції. Це збагачуватиме духово нас.

Співом „Не пора" і „За Україну" закінчено цю основуючу Товариство зустріч.

В НЮ ЙОРКУ, ЯКИЙ ПОСТІЙНО ПОСТАЧАЄ країні чимало новин і позитивного і неґативного змісту, розкрито змову сімох збирачів монет з паркувальних „мітерів". Ці збирачі обвинувачені в систематичній крадіжці дрібних грошей, які вони збирають як урядовці фірми Брінка, що має контракт з містом опорожнювати паркувальні „мітери". Втрати для міста через цю крадіжку становлять, здогадно, один мільйон долярів річно. Всіх „мітерів" місто має 70 тисяч.

Похорони Владики Ярослава Ґабра

(„Нова Зоря", Чікаго, 6-го квітня 1980)

Чікаго, Ілл. — Тут у п'ятницю, 28-го березня, о год. 5:10 по полудні перестало битися серце Дорогого Владики Ярослава Ґабра. Господь Бог покликав Свого вірного слугу по його небесну нагороду. Серця вірних вкрилися жалобою по втраті духового батька і незаступимого приятеля кожного, бо до всіх, хто приходив до свого Владики, мав він слово розради та батьківської любови.

Свій єпископський уряд отримав Владика Ярослав від Святішого Отця Івана XXIII, який, створивши в серпні 1961 року нову українську католицьку дієцезію у ЗСА, назначив його першим Єпископом. Інавгурація відбулася 12-го грудня 1961 року і від того часу новопоставлений Владика виконував свій єпископський уряд з великою гідністю аж до хвилини смерти. Незвичайною добротою з'єднував собі любов і пошану всіх, що його знали.

Владика Ярослав, син Івана Ґабра і Катерини з Тимушів, народився 31-го липня 1919 р. в Чікаго. Тут закінчив він народну і середню школи, відтак Колеґію св. Прокопія в Ласл, Ілл., і Колеґію св. Василія в Стемфорді, а богословські студії у Католицькому університеті, Вашінґтон, Д.К.

На священика був рукоположений 27-го вересня 1945 року Архиєпископом Константином Богачевським у Філядельфії й опісля виконував свою душпастирську працю як парох, декан, епархіяльний радник і духовний опікун Асоціяції Української Католицької Преси. Його останньою парохією перед номінацією на Єпископа була церква Успення Пречистої Діви Марії в Перт Амбой, Ню Джерзі.

Праця і досягнення Владики всім нам відомі. Його єпископське благословення супроводило кожний шляхетний почин, його вирозуміння, доброта, побожність, щирий і природний патріотизм ціхували всю його єпископську діяльність.

Похорони

Архиєрейські похорони почалися в неділю, 30-го березня, перевезенням тлінних останків Владики з похоронного заведення Петра Каппи до катедрального храму Св. Миколая. В процесійному поході до катедри узяли участь вівтарні дружинники, організації молоді Пласт і СУМ зі своїми прапорами, релігійно-церковні товариства з прапорами й хоругвами та великі маси вірних. В катедрі була відслужена Панахида, під час якої співав катедральний хор під орудою Дмитра Іванкова, а опісля всі присутні в катедрі пройшли біля домовини, щоб віддати останню пошану своєму улюбленому Владиці, що так несподівано й передчасно відійшов у Вічність. Увечорі відправляли над домовиною панахиди парохи українських католицьких церков метрополії Чікаго, а о год. 8-ій Владика Константин, Архиєпископ Української Православної Церкви, у співслужінні о. митрофорного протоієрея Федора Білецького, пароха катедрального собору св. Володимира.

При вході до катедри вітали свого духовного Патрона колишні члени Ансамблю „Верховина". Дівчатка в народному вбранні чи у вишиваних сорочках мали в руках червоні троянди, а хлопці тримали запалені свічки. В очах молоді блистіли сльози, бо вони дуже любили свого добродія і приятеля.

В понеділок, 31-го березня, о год. 10-ій рано, десять священиків, на чолі з новообраним адміністратором епархії Св. Миколая „седе ваканте" о.крилошанином і шамбеляном Василем Білинським, канцлером Спочилого Владики Ярослава, відслужили Соборну Заупокійну св. Літургію. Дияконував о. диякон Андрій Чировський.

Того самого дня о годині 7-ій вечора присутні Владики і численне духовенство відслужили Парастас, що його відспівав молодечий хор при парохії свв. Володимира і Ольги, а відтак Панахиду, яку співав катедральний хор „Славута" під орудою Юрія Яримовича.

У вівторок, 1-го квітня, архиєрейські відправи почалися о год. 10-ій рано. В катедрі була відслужена Архиєрейська св. Літургія, в часі якої співав збірний хор ім. Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького під дириґентурою Юрія Яримовича. Св. Літургію відслужив новоіменований коадьютор Блаженнішого Отця Йосифа Архиєпископ Мирослав Любачівський. Співслужили: Архиєпископ і Митрополит Максим, ЧНІ (Вінніпеґ), Архиєпископ і Митрополит Стефан Коціско (Піттсбурґ). Крім того у св. Літургії взяли участь: Владика Василь (Стемфорд), Владика Ніль (Едмонтон). Владика Ізидор (Торонто), Владика Андрій (Саскатун), Владика Дмитро (Едмонтон), Владика Михайло Дудік (Пассейк), Владика Тома Долинай, Владика Еміль Міґалік (Парма), Іван Білок (Піттсбурґ) У св. Літургії взяв участь Архиєпископ Української Православної Церкви Владика Константин.

Президіював Кардинал Джан Коді, Архиєпископ чікаґської римо-католицької Архидієцезії та велике число римо-католицьких Владик Чікаґо і метрополії. На похорони з'їхалося численне духовенство з ЗСА і Канади (біля ста священиків). Були присутні теж священики інших східніх обрядів, що згуртовані в Асоціяції Священиків Східніх Обрядів. В похоронах взяло участь 25 Сестер Василіянок і Служебниць.

Високопреосвященніший Архиєпископ Мирослав Любачівський виголосив прощальну проповідь українською мовою, підкреслюючи, що прощає Владику Ярослава теж в імені Блаженнішого Отця Йосифа, який доручив йому це виконати. Англійською мовою проповідував Преосвященний Кир Василь Лостен, а на закінчення промовляв Кардинал Джан Коді, який з особливою любов'ю і незвичайно приязно ставився до Покійного Владики Ярослава.

Понад сто авт супроводило тіло Владики на цвинтар Св. Миколая, де його поховано біля тлінних останків Батьків Владики, Івана і Катерини Ґабро.

Після похоронів, які затягнулися до години 4-ої по полудні, відбулася в кафетерії школи Св. Миколая тризна, в якій взяли участь Владики, духовенство і Сестри.

Вічна Пам'ять Незабутньому Владиці, що став для всіх символом любови, терпіння і прощення.

Увага! Вже появилася друком книжка Увага!

Уласа Самчука

СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ

ЕПОС УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКИ

IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS

SAGA OF UKRAINIAN AMERICA

Книжка у твердій зелено-темній полотняній обгортці, з мистецьким написом в оформленні

БОГДАНА ТИТЛИ

у видавництві УНСоюзу „Свобода"

268 сторінок. Ціна $15.00 з пересилкою.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі", пересилаючи рівночасно чек або грошевий переказ.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

"SVOBODA" BOOKSTORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Владика Василь Лостен одержав почесний докторат

Владила Василь Лостен (перший справа) приймає гратуляції від ректора Томи Меледі (зліва), Єпископа Волтера Куртіса і Бернарда Пейка, президента Студентської Громади.

Стемфорд, Кон. — Владика Василь Лостен, єпископ Стемфордської епархії, нещодавно одержав почесний докторат з Університету Святішого Серця й університетського центру для Етнічних Студій, як признання його зусиль у збеpіганні й підсилюванні української традиції, культури і мови. Після церемонії Владика Лостен одержав ґратуляції від ректора Університету Святішого Серця Томи Меледі, від Владики Волтера Куртіса, Єпископа Бріджпортського і від президента Студентської Громади УСС Бернарда Пейка.

Відбудеться Гарвардський вечір у Чікаґо

Чікаґо (Ю. Гаєцький). — Вже десятий рік місцевий Гарвардський комітет (Приятелі УНІГУ) спонзорує зустрічі з професорами та науковцями Українського Наукового Інституту при Гарвардськім університеті. Останніми роками відбувалися такі зустрічі з проф. Пріцаком, О. Бараном, Р. Шпорлюком, О. Субтельним, З. Коґутом, У. Климишин, Ґ. Єдиняк, А. Мостович, О. Ільницьким і Ю. Гаєцьким.

Цього року вітатимемо в Чікаґо професора Богдана Струмінського, який загостить до нас у неділю, 20-го квітня. Зустріч відбудеться в заповіднику-музеї, Frank Lloyd Wright House, Chicago Ave. and Forest Ave., Oak Park, Illinois, о год. 5:00 по полудні.

Проф. Струмінський вже чотири роки при Гарварді. Він приїхав з Варшави як професор-гість і викладав українську та польську мови в Гарвардському університеті. Тепер він співробітник при УНІГУ та працює над виданням англомовної частини Енциклопедії Українознавства. Проф. Струмінський працює в ділянці української та польської лінгвістики, описує палеографічні пам'ятки української мови та досліджує стан української мови на еміграції. Його статті друкуються в наукових польських, американських, українських і чеських журналах.

В Чікаґо проф. Струмінський буде мати доповідь про українську пісню XУI століття: „Пісня про Стефана воєводу".

Цей Гарвардський вечір (коктейл-парті) відбудеться у домі славного американського архітекта Френка Ллойда Врайта (1867-1956), який тепер перетворений у заповідник-музей. В програмі вечора: відвідини цього дому й кабінету, інформації про Гарвардську Літню школу, доповідь професора Струмінського й товариська зустріч у цьому цікавому приміщенні.

Помер св. п. М. Фединишин...

(Закінгення зі стор. 1)

Побудови Пам'ятника Шевченкові у Вашінґтоні, займаючись збіркою фондів на цей пам'ятник.

Від 1951 року зактивізувався св. п. Михайло Фединишин у 155-му Відділі Українського Народного Союзу, Товаристві „Запорозька Січ" в Перт Амбої. До 1961-го року був він предсідником цього Відділу, а в січні 1962-го року був обраний на його секретаря. Працюючи на цьому пості, він проявив прикладну братерську діяльність, головно опікою над старшими і хворими членами Відділу протягом 18 років секретарювання. Приєднуючи щорічно по 25 і більше нових членів, Михайло Фединишин був в кожному році, починаючи від 1961-го, членом Клюбу Заслужених Союзовців, за що одержував постійно заслужені відзначення та нагороди. Від 1962-го року брав теж участь у Конвенціях УНСоюзу, як делеґат свого Відділу, та був декілька разів членом конвенційних комісій, в тому теж головою Верифікаційної Комісії. Виявляючи признання Михайлові Фединишинові за його віддану працю для членства і цілого УНСоюзу, союзові активісти вибирали його протягом ряду років членом Окружної Управи, як також заступником голови і головою Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Перт Амбою.

Покійний Михайло Фединишин осиротив дружину Юлію та доню Меланію, які зокрема багато допомагали йому у виконуванні обов'язків секретаря Відділу в останніх місяцях його важкої недуги, сина Михайла, братів Івана, Григорія, Стефана та Йосифа і сестер Анну, Ольгу і Марію з їхніми родинами, як також численну українську, а зокрема союзову громаду Перт Амбою та стейту Ню Джерзі.

Панахида і парастас за спокій душі Покійного будуть відправлені в середу, 16-го квітня, о годині 7:30 вечора у похоронному заведенні Жилки при Стейт вулиці в Перт Амбою і з цього заведення вирушить в четвер ранком о годині 9-ій похоронний похід до української католицької церкви Успення Пресвятої Богородиці в Перт Амбою, а відтак на місцевий парафіяльний цвинтар.

В БОРОТЬБІ З ІНФЛЯЦІЄЮ ШВЕДСЬКИЙ УРЯД і підприємці випробовують зовсім нові засоби. Підприємці погодилися відтягнути свої пляни звільнень з праці понад 700,000 робітників, якщо ті зрезиґнують з підвишок у заробітних платнях цього року. Держава плянує законом заборонити підвишки цін, якщо робітники й працедавці погодяться на контракти праці до кінця 1980 року без будь-яких підвишок.

АВТОВА ФІРМА КРАЙСЛЕР ПОГОДИЛАСЯ замінити запобіжні ґрати спереду авт, що поржавіли на 200,000 автомобілів. Цього добилися споживачі, — каже Федеральна комісія торгівлі, — і їх вигра проти Крайслера коштуватиме цій автовій фірмі 45 мільйонів дол. Нові запобіжні ґрати будуть вставлені в моделі авт „Аспенс" і „Воляре" з років 1976 і 1977, що їх первісні фронтові запобіжні ґрати через невірну конструкцію затримували воду і тому швидко ржавіли.

С. і Н. Караванські відвідали Клівленд

За пляном УККА подружжя Караванських прибуло до Клівленду у п'ятницю 21-го березня і на летовищі ім. Гопкінса о год. 9:50 рано привітав їх від імени Громадського комітету адв. Богдан Футей з представниками товариств, а малий Ілько Войтина вручив квіти. Зараз же на летовищі Ґості відбули два інтерв'ю — для радіостанції ВЕРЕ, 1300-АМ і для тижневика „Парма Сан Пост", і в часі несподіваної сніжної завірюхи подалися до Католицького університету ім. Керола у східній частині міста.

Там Інститут Совєтознавства і Східньої Европи влаштував для студентів і слухачів з-поза університету двогодинну прилюдну лекцію на тему: „Переслідування інакодумців в СССР, а особливо в Україні". Директор Інституту проф. д-р Михайло Пап представив обох прелеґентів і потім вів лекцію, що її перекладав Андрій Фединський.

Студенти, кандидати на майбутніх знавців совєтознавства мали прекрасну нагоду почути від недавніх в'язнів і борців Святослава Караванського і д-р Ніни Строкатої авторитетні свідчення про дійсність у Совєтському Союзі.

З українським громадянством зустріч тривала дві і півгодини того ж дня увечорі у великій авдиторії св. Йосафата в Пармі, тим разом, на жаль, не заповненій слухачами. Гостей привітав хлібом-сіллю голова Громадського комітету д-р Б. Футей та подав короткі відомості їхньої біографії. Отець д-р І. Тилявський, Салезіянин, з парафії св. Покрови проказав молитву, а Вацлав Гевнар, представник посадника Клівленду Джорджа Войновіча, привітав Гостей англійською, а в більшости чеською мовою і вручив їм ключ від міста. Пан Гевнар, довголітній громадський і політичний діяч міста, є щирим приятелем поневолених народів.

Д-р Н. Строката-Караванська у недовгій промові з'ясувала діяння комуністичного режиму і переслідування населення, а Святослав Караванський у відплату Вацлавові Гевнарові прочитав свій вірш про Івана Гуса та два інші і нову гумореску „Як мені буде?" Запити були подавані писемно — і на всі 34 порушені теми обоє Караванських дали обґрунтовані або загальні відповіді чи особисті опінії. Скаля запитів була дуже широка — від найдавнішої історії до найновіших подій, резолюцій і осіб. Їх становище, як самостійних людей, без опреділення себе до існуючих українських середовищ та реальні свідчення про рухи і стан в Україні й СССР, мабуть не всіх підбадьорили, бо тільки таким висновком можемо пояснити малий вислід збірки. Зустріч закінчено молитвою, проведеною о. митр. Федором Коваленком з парафії УПЦ св. Трійці.

Наступного дня, в суботу 22-го березня, п-во Караванські відвідали учнів обох рідних шкіл, оглянули повітову в'язницю у новому хмародері біля Міського Суду, яку показав з усіма деталями шериф Джералд МекФол, дали інтерв'ю телевізійній станції АВС (ч.5) і щоденникові „Плейн Ділер" та вдруге відбули зустріч з українською молоддю з Пласту і СУМА в кафетерії св. Йосафата. На цій останній зустрічі Гостей привітали курінний Пласту Петро Ковч і голова Осередку СУМА Мирослав Початар. Після коротких промов Гості відповідали на запитання і підписували автографи. Наприклад, моїй внучці лишили двома підписами пам'ятку на пластовій хустині „Люби Україну".

Приготовані Радою Людських Прав інформативні матеріяли зі знімкою Караванських після прибуття у вільний світ 30-го листопада м.р. використали перед зустріччю редакції чотирьох часописів: „Клівленд Пресс", „Парма Пост", „Плейн Ділер" і епархіяльний „Католік Юніверс Бюлетень", та бюлетень парафії св. Йосафата, а після відлету Гостей — „Плейн Ділер" з 23-го березня та „Парма Пост" з 27-го. Репортерів найбільше цікавило становище до Олімпійських Ігрищ у Москві і окупації Афганістану, а „Плейн Ділер" описав враження з оглядин в'язниці у Клівленді. Перекладачами у розмовах були д-р Б.Футей або Юрій Дейчаківський.

Безпосередні зустрічі з новоприбулими з України борцями за людські права, членами Української Гельсінкської Групи в Києві, залишають подвійні користі, бо дають авторитетні відомості про сучасний стан, а подруге — спонукують еміґрантів до краще скоординованих акцій, щоб допомогти ув'язненим і борцям ще на волі на батьківщині.

Степан Кікта

Вступайте в члени УНС!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

влаштовує

П'ЯТНАДЦЯТІ КРАЙОВІ КРУГОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

в суботу і неділю, 24-го і 25-го травня 1980 року в Лятроб, Па.

Ґарантовані нагороди для жінок і мужчин.
Для мужчин — 1-ша нагорода $500.00; 2-га — $300.00.
Для жінок — 1-ша нагорода $200.00; 2-га — $100.00.
ЗМАГАННЯ
Мусить бути членом Українського Народного Союзу.
Правила турніру за ABC and WIBC Moral Sanction.

Lincoln Lane, Route 30, East, Latrobe, Pa. 15650
(412) 539-1991

ДАБЛІ і СІНҐЛІ — 24-го травня,
ДРУЖИНОВІ ЗМАГАННЯ — в неділю, 25-го травня 1980 року.

НАГОРОДИ і БЕНКЕТ

Неділя, **25 травня 1980 р., год. 7:30 веч.**

Derry Ukrainian Society
315 Dorothy Street, Derry, Pa. 15627

- Нагороди будуть роздані під час бенкету.
- 16.00 доп. від особи —
- Обід — перекуски — забава.
- Зголошуватися прошу завчасу.
- Реченець зголошень **до 1-го травня 1980 року.**
- Запрошується до участи всіх членів в ЗСА і Канаді.
- Аплікації можна одержати у секретарів всіх Відділів.

BOWLERS HEADQUARTERS: Sheraton Inn, Route 30, East, 100 Sheraton Drive, Greensburg, Pa. 15601. (412) 836-6060

За дальшими інформаціями прошу писати до:

Helen B. Olek, National Bowling Tournament Committee, 7644 W. Rosedale Ave., Chicago, Ill. 60631. (312) 631-4625.

Andrew Krinock, 15th Tournament Chairman, 927 Main Street, Latrobe, Pa 15650. (412) 539-7792.

Betty Mrozenski, 15th Tournament Secretary, 209 Shade Street, Derry, Pa. 15627. (412) 694-8054.

Ukrainian National Association, P.O. Box 76, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303. (201) 451-2200.

УКРАЇНЦІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ...

(Закінгення зі стор. 1)

Референт говорив, що в основі вчення марксизму лежить теорія про диктатуру пролетаріяту, яку Ленін, Сталін та їхні послідовники здійснюють органами терору, показав залежність усіх компартій світу (до 1948 р.) від Москви, а також українських комуністів, які допомагали знищити державу свого народу — УНР, а згодом, як і комуністи сателітніх країн, були ліквідовані КПСС. Діяльність реформістів марксизму розпочалася після смерти Сталіна, після революційних виступів політичних в'язнів Воркути та інших концентраційних таборів в СССР, після повстання німецьких робітників у Берліні, польських у Познані і т. д. Нові фази розвитку комунізму є повторенням у дещо зміненому вигляді вже пройденого. Тому не слід покладати на них надію, як і на реформістів, що „причесують" марксизм, щоб надати йому привабливого вигляду. Ю. Семенко закликав виявляти опір російським нацистам ЦК КПСС, які поневолення українського й інших народів використовують для збільшення своєї сили з метою загарбання і підпорядкування нових територій.

В другій групі доповідь зробила редактор німецькомовного видання журналу „Континент", Корнелія Ґерстенмайєр. Її тема: „Демократична опозиція в східньому бльоці". До цієї групи належав також знаменитий серед росіян Максимов, який редагує журнал „Континент" у Парижі і буває в оточенні кандидата на посаду канцлера Західньої Німеччини Йозефа Штрауса.

В третій комісії симпозіюму Юрій Бєлов з Ленінграду, який у комуністичних в'язницях перебував 14 років і на Захід потрапив щойно в грудні минулого року, говорив про „Порушення прав людини" — закономірність комуністичної системи".

Доповідь у четвертій групі на тему: „Марксизм і християнство в Східній Европі" зробив професор Байройтського університету і Мюнхенської вищої школи політики д-р Конрад Льов. Його доповідь набрала особливого значення завдяки підсиленню її ректором Вільного Українського Університету проф. д-ром В. Яновим, який навів дані про знищення УАПЦ і Української Католицької Церкви в Україні. Ці дані були ще раз у центрі уваги під час загальної дискусії над звітами про роботу комісій. Проф. д-р В. Янів увійшов згодом до складу редакційної комісії, що опрацювала становище до Олімпіяди в Москві.

Взагалі слід відзначити, що солідні фахові виступи в подібних симпозіюмах активізують українське питання і викликають до нього симпатії.

В наслідок участи проф. В. Янова в дискусії на тему „Розпад марксизму в східньому бльоці" доповідач М. Я. Макаренко, історик мистецтва з Москви, якого недавно випустили з в'язниць СССР на Захід, ствердив, що серед ув'язнених в концентраційних таборах, тюрмах і під насильним дослідженням в психіятричних ніби лікарнях українці становлять понад 50 відсотків.

Поляки на симпозіюмі були представлені невеликою групою дисидентів, які лише кілька місяців тому залишили свою батьківщину. Їхня постава була незалежною і гідною, а до українців навіть прихильною.

Мґр В. Ліщинецький обраний...

(Закінгення зі стор. 1)

нень збори одноголосно затвердили.

Подрібний звіт з діяльности Округи подав інж. Іван Фур, звернувши спеціяльну увагу на поодинокі Відділи і їх співпрацю в організаційній ділянці з управою Округи. Звітодавець вказав на неактивні Відділи, секретарі яких не виконують своїх обов'язків і через те Округа не в силі виконати на 100% своєї організаційної квоти.

В минулому році Округа здобула 148 нових членів і виконала своє зобов'язання на 59.2%. Загально Округа у звітовому році втратила 50 членів і об'єднує тепер 3,838 членів. Два Відділи перевиконали свою квоту: 240 (сек. Михайло Кігічак) — 117.9% і 358 (Мирослава Футей) — 110%. Решта Відділів приєднали нових членів від 75% до 15% наложеної квоти. Три Відділи не приєднали ані одного члена. Причини слабої активности деяких секретарів — це їх, довголітність на цьому пості, перестарілі методи праці і, найголовшіше, брак районового організатора, яким в цій Окрузі був до квітня 1979-го року Богдан Дейчаківський.

Звіт касира зложив мгр Василь Ліщинецький, а за Контрольну Комісію звітував Микола Бобечко.

Після звітів забрав слово д-р Богдан Футей, який вказав на загальний розвиток і працю УНС, наголошуючи, що організаційна ділянка в УНС є незадовільна, що членство падає і тому закликає, щоби Відділи посилили свою організаційну працю. Промовляв також головний радний Тарас Шмаґала.

Після звітів і промов головних урядовців розвинулася широка дискусія, в якій забирали голос: Віра Напора, Марія Дейчаківська, Володимир Стригун, Богдан Ковч, Василь Ліщинецький, Ярослав Кришталович, Михайло Кігічак та інші. Всі дискутанти висловили невдоволення і жаль, що Екзекутива УНС звільнила організатора Богдана Дейчаківського. Організатор є конечно потрібним і збори одноголосно ухвалили домагання, щоби Екзекутива такого організатора для нашої Округи прийняла.

Порушено в дискусії ще такі справи, як виплачені грамоти, пенсійні грамоти, нові секретарі в деяких Відділах і хто має їх підшукати, та відповідно вишколити, про непотрібну полеміку „Свободи", святочні картки, про Мороза і т.п.

Відповіді давали голова інж. Іван Фур, д-р Богдан Футей, проф. Тарас Шмаґала. Голова Контрольної Комісії Микола Бобечко поставив внесення, щоби збори схвалили працю Уступаючої Управи, що збори одноголосно вчинили.

На внесення Романа Возняка до Управи Округи на 1980 рік були обрані одноголосно: Мгр Василь Ліщинецький — голова; Михайло Кігічак — м. голова; Роман Возняк — секретар; Віра Напора, Василь Брездун, Ярослав Кришталович і Володимир Якима — члени. Контрольна Комісія: інж. Іван Фур — голова та Володимир Стригун і Микола Бобечко — члени.

Після кількох внесень і запитів збори закрив предсідник інж. Іван Фур, закликаючи всі Відділи пожвавити свою працю, щоби 1980 рік був більше успішним чим попередній. При чаю і каві ще довго делеґати обговорювали справи УНС.

І БЕЛЬГІЯ МАЄ НОВІ КЛОПОТИ В ВІДНОСИНАХ між двома частинами свого населення: вальонцями і флямандцями. Конфлікт між цими двома національностями дуже давній у Бельгії, а тепер він прибрав таку гостроту, що через нього навіть кабінет прем'єр-міністра Вільфреда Мартенса подався до димісії.

ДВОХ ВОЯКІВ З ОХОРОННИХ З'ЄДНАНЬ Об'єднаних Націй, які патролюють на ливансько-ізраїльському кордоні поранили міни, мабуть заложені ізраїльськими частинами. Раненими заопікувалася ізраїльська санітарна служба.

Фенікс у поклоні Патріярхові Йосифорі у 88-річчя народин

У Феніксі, Арізона, 9-го березня відбуто Ювілейний бенкет у пошану Патріярха Йосифа І. На спеціяльне запрошення місцевого відділу Українського Патріярхального Товариства прибув до нашої громади о. митр. Маріян Бутринський, настоятель української католицької церкви св. Володимира і Ольги в Чікаго, який цього дня в місцевій церкві Успення Пресвятої Богородиці відправив торжественну Святу Літургію в намірені їх святости Патріярха Йосифа І. У проповіді о. митр. М. Бутринський пригадав вірним важливість Патріярхату для існування нашої Церкви в діяспорі й на Україні. Хор співав під управою Антона Залізького. При вході до церкви вірні одержали від парафіянок Г. Агащук, К. Хичій та Т. Філь пропам'ятні стяжки, що їх виготовив та подарував референт Патріярхального фонду д-р Роман Смик з Чікаго.

О год. 1:30 по полудні в залі СУМ почався святковий бенкет. Заля була виповнена по вінця, як ніколи перед тим. На гарно удекорованій сцені виднів прикрашений у стіп живими квітами портрет Блаженнішого. Над портретом був напис „На многая літа, Патріярше" та „Єдність, Помісність у Патріярхаті".

Заля була удекорована образами релігійної тематики, столи — квітами. Все те разом створювало святковий настрій.

За головним столом сиділи: місцевий католицький парох укр. кат. церкви о. Мирослав Колодій, парох української православної церкви о. Андрій Ільїнський, о. митр. М. Бутринський, Надія Гугіль, голова місцевого Т-ва Омелян Комарницький, Аня Дидик та адв. Роберт МкКоннелл. Молитву відмовив о. М. Колодій, а о. митр. М. Бутринський поблагословив трапезу.

По обіді відбулася добре підготована програма. Свято відкрив Омелян Комарницький, голова місцевого відділу Українського Патріярхального Товариства, який у короткому слові привітав присутніх, пригадав тернистий шлях Патріярха, невтомну працю на волі. Його клопотання про Патріярхат та побажав „многих літ" Ювілятові. Хор відспівав „Сотвори, Господи" під проводом А. Залізького. На руки голови відділу наспіли привіти від сенатора стейту Арізона Беррі Ґолдвотера та губернатора стейту Бруса Бебіта, які відчитала Аня Дидик. Відтак О. Комарницький представив гостя о. митр. М. Бутринського, який виголосив головну доповідь. У своїй доповіді о. митр. М. Бутринський інформував про сучасний стан нашої Церкви та змагання Ювілята для її добра.

Доповідь англійською мовою виголосив приятель українців і прихильник Патріярхального руху адвокат Роберт МкКоннелл, підкреслюючи значення змагань за помісність та Патріярхат УКЦ і світлу постать Блаженнішого Патріярха Йосифа.

З хистом і вмінням Аня Дидик продеклямувала „Отче наш" Зої Когут на тлі музики. Мелодеклямація була дійсно мистецька. Студентка Марта Росола з чуттям рецитувала вірш „Новітньому Мойсеєві" Мирона Мироненка. Жвавим був виступ танцювального гуртка „Верховина" під керівництвом Ґені Козак, що виконав три танці: „Привіт", „Ластівка" й „Гопак". Знову виступив хор і проспівав прегарне „Восвелелим" Дмитра Бортнянського.

На закінчення голова О. Комарницький подякував усім учасникам і присутнім, що причинилися до звеличання Свята, та передав о. митр. М. Бутринському подарунок від місцевого відділу УП Товариства. Конферансьє Аня Дидик подякувала Омелянові й Ірені Комарницьким і членам УПТ-ва, які вклали багато праці в підготову Свята, згадавши і молодь, яка обслуговувала гостей на бенкеті, та тих пань, які подарували солодке.

На закінчення хор відспівав „Боже, Великий, Єдиний".

Учасники Свята, які громадно прибули, щоб віддати поклін Ісповідникові віри Блаженнішому отцеві Йосифові в Його 88-річчя, раділи, що так гарно випало їхнє Свято, яким вони засвідчили вірність Їх Святості Патріярхові.

О. К.

Диякон Богдан Скасків висвячений до сану священика

До рідних пенатів у Глен Спей 5-го березня повернувся нововисвячений до сану отця-священика Богдан Скасків. На другий день сидимо в його гостинній вітальні, повній китиць квітів, що їх принесли ще вчора вірні, — виявів пошани до нового священика. Ведемо розмову про незабутні торжества висвячення та зустрічі з визначними церковними ієрархами. Це не розмова, а радше розповідь священика про свої враження та почування, винесені зі світової столиці.

Саму урочистість висвячення провів голова Української Помісної Церкви Патріярх Йосиф, який, як і завжди, своїм маєстатом надав надзвичайної урочистої святости самій події. В асисті були отець митрат Хома і отець митрат Музичка, що виконував функції архидиякона; архимандрит о. Гузар і отці Дацько й Лончина. Співали монахи-богослови Українського університету святого Климентія в Римі. Посвячення відбулося в манастирі Студитів у Кастель Ґандольфо-Рока дель Папа, що розташований над чарівним озером біля тридцяти кілометрів від Ватикану.

Згадує о. Богдан, що одночасно з ним було висвячено також і о. Володимира Пелеха, його університетського товариша по Богословській академії у Львові. Понад все спеціяльну вдячність почуває отець Богдан до стемфордського Владики Василя за його прихильне ставлення до тих священиків, яких він прийняв до своєї дієцизії після довгих років після закінчення студій і тим симим уможливив їм хоч на старі роки посвятитися служінню Богу.

...Ще безлисті, та вже сповнені животворним соком весняного відродження дубові віти привітно мерехтіли через вікно на тлі бездоганно блакитного неба Кастельських гір. Почування спокою й віри огортає нас — ось після довгих років терпінь, чекань і всіх contra spem spero... добрі сподівання восторжествували, але раптом телефонний дзвінок повертає нас до нервового пульсу модерного життя. Парохіянка Н.Н. просить відправити завтра Службу Божу: її чоловік йде до лікарні на тяжку хіругічну операцію й хоче стати до сповіді. Трудові дні служіння своєму народові розпочалися для отця Богдана. Ми прощаємося, щоб завтра зустрітися в церкві на замовленій Службі Божій.

А в неділю отець Богдан провів у асисті загальношанованого священика о. Клепарчука свою вимріяну першу Службу Божу. Сорокалітня підготовка, здобута у дияконуванні, була йому найліпшою практичною школою. Досконале знання всіх тропарів і канонів, бездоганне виконання нюансів самої відправи й особисті прикмети о. Богдана, його виняткова музикальність і чіткість вимови посередництвом смиренної молитви ведуть вірних до містичного поєднання з Всевишнім.

На відправі у своєму слові до вірних о. Клепарчук з'ясував велике значення для нашого народу висвячення нових священиків. На батьківських землях нарід повертається до віри й Бога, нам потрібно багато нових духовних провідників, які б вказали народові оту дорогу в його шуканнях. Тим більшого значення на сьогоднішній день набирає подія висвячення в священики о. Богдана після сорокалітнього покликання.

У своїм слові-відповіді о. Богдан подякував за щиросердечні побажання о. Клепарчука, бажаючи йому кріпкого й тривалого здоров'я та сил для дальшого сповнення обов'язків супроти Церкви й народу.

Проспівавши обом священикам „многії літа", всі парафіяни підходили до отця Богдана по благословення та одержання від нього ритуалу „стиснення голови".

День закінчився молебнем до Пречистої Діви Марії за український народ, щоб Вона прийняла нас під свій Покров.

Микола Лихолай

Напередодні Другого з'їзду колишніх учениць гімназії Сестер Василіянок у Львові

Час минає швидко і не счуємося, як надійде 7 і 8 червня — дати Другого з'їзду колишніх учениць і вчителів гімназії СС.Василіянок у Львові на мальовничій Союзівці, — пригадує про це діловий комітет підготовки з'їзду. Ось на днях принесла нам почта запрошення до участи в з'їзді. І як приємно, що запрошують не лише нас самих, але й наших рідних і приятелів. Справді, щаслива ідея! Адже від першого іспиту зрілости минуло 66 років, від останнього — 41, а від Першого з'їзду — 16 років! За цей час наші власні ряди змаліли і тому радісніше буде у більшому гурті.

Наші діти, а то і внуки саме дійшли до віку, в якому людина починає не лише розуміти, але й цінити традицію. Зустріч зі шкільними товаришками матерів і бабунь, розповіді про їхні шкільні роки збережуть у молодих душах живу нитку традиції. Запрошеннями на з'їзд треба охопити і тих, що їхніх дружин, матерів і бабунь немає вже між живими. Для всіх Пропам'ятна книга гімназії Сестер Василіянок, з появою якої і зв'язаний цей з'їзд, буде незвичайно цінним документом їхнього родинного і національного коріння.

Але історія гімназії СС. Василіянок у Львові має значення не лише для відносно вузького гурту безпосередньо зв'язаних з нею людей. Це також важлива ланка в історії шкільництва в Україні, особливо на Західніх землях. Відкриття дівочої гімназії СС. Василіянок у шкільному році 1907-08 — це був початок нового, вищого етапу українського жіночого емансипаційного руху. Школа підготовляла дівчат до університетських студій, відкривала шлях до фактичної суспільної рівноправности жінки.

Пропам'ятна книга подасть нам приблизний образ з того, скільки учениць здобули університетські дипломи. Коли зважимо, що за ввесь час свого існування — 33 роки — наша гімназія діяла в умовах політичного поневолення народу, без державних субсидій і неприхильного, а то й ворожого ставлення чужої державної влади, то направду можемо пишатися її успіхами. Школа втримувалася виключно оплатою батьків, матеріяльною піддержкою Великого Митрополита Слуги Божого Андрея, жертвенною працею Сестер Василіянок і світських учителів, які вдоволялися більше, ніж скромною заробітною платнею.

Недостача матеріяльних засобів, переслідування владою часто були причиною, що наша молодь не завжди могла успішно завершити свої студії університетськими дипломами. А втім, навіть ці скромні „імості" — пані-матки і не-імості, які свою формальну освіту кінчали лише гімназійним свідоцтвом зрілости, відіграли велику ролю у піднесенні культурного рівня народу через виховну працю в родині і громаді та допомогли народові стати на вищий щабель національної свідомости.

Від початку до кінця свого існування наша гімназія мала найкращі вчительські кадри. Деякі з тих учителів — це світочі української науки і культури. За винятком Богословської Академії у Львові ми не мали своїх вищих шкіл університетського типу на Західніх українських землях і через те навіть найздібніші творчі інтелектуалісти часто мусіли вдоволятися заробітковою працею в середніх школах. Виграли на цьому українські середні школи, які давали своїм учням дуже солідне знання. В сприятливіших умовинах багато наших учителів стали університетськими професорами на рідних землях і на поселеннях, деяких з них ми стрінемо на нашому з'їзді.

Згадаймо ще один аспект Пропам'ятної книги, що ставить її вище звичайного середньошкільного альбома. Тепер Українська Католицька Церква на Батьківщині поставлена поза законом. Вона багата мучениками і героями, але до болю вбога писаними пам'ятками. Після ліквідації нашої Церкви цілими тоннами були ліквідовані її архіви і ледве чи багато заціліло цінних її неповторних документів.

Атеїстична пропаганда викривлює і знеславлює історичне минуле і здобутки Церкви. Наша книга буде цінним документом, який закріпить для нащадків історичні заслуги Чину Сестер Василіянок у ділянці виховання і шкільництва, насвітлить їх позитивну ролю в житті українського народу.

Рівночасно та книга буде нашим причинком до урочистих святкувань тисячоліття християнства на Русі-Україні.

Проте всі ми знаємо, що не все, що треба було б закріпити для історії, можна вже тепер опублікувати. Така вже гірка іронія долі нашого поневоленого народу, що не лише вороги нищили і нищать наші історичні пам'ятки, але і ми самі багато дечого засекречуємо, щоб не накликати переслідувань на живих людей. Прийдеться подумати, як зберегти для нащадків пам'ять про героїчну боротьбу і посвяту наших Сестер Василіянок, учителів і учениць в обороні Церкви і народу.

Можливо, що в цьому могла б допомогти молода генерація істориків-науковців, які працюють при університетах і дослідних інститутах. Може треба і їх зацікавити нашим з'їздом, як практичним семінарем для переведення опитів живих ще свідків.

Одним словом, мусимо зробити все, що в нашій силі, щоб цей з'їзд був і приємним і максимально корисним.

Тож, дорогі товариші! Пакуйте світлини, шкільні свідоцтва, листи й особисті спогади та приїжджайте на Союзівку з рідними і приятелями. До побачення на Союзівці!

Зеновія Мосійчук

ФІНАНСОВІ СПРАВИ АВТОВОЇ КОМПАНІЇ „Крайслер" погіршуються, не зважаючи на наполегливі заходи багатьох зацікавлених чинників, включно з Урядом, щоб зберегти від руїни цю третю по величині найбільшу автову компанію ЗСА. До цих висновків дійшла Федеральна рада, завданням якої є слідкувати за розвитком фінансових справ у цьому підприємстві. Федеральна рада уважає, що фірма „Крайслер" не вірно передбачає свої втрати в році 1980 (фірма подає суму $750 мільйонів) і не вірно оцінює висоту урядової фінансової допомоги — позички. Уряд ухвалив позичити „Крайслерові" півтора більйона дол.

З УКРАЇНСЬКО-БІЛОРУСЬКИХ ЗВ'ЯЗКІВ

У січневому числі двомовного часопису „Час", що виходить у Ню Йорку, з'явилась велика стаття письменника й літературознавця У. Глибінного про українські переклади Яра Славутича з білоруської мови, що вміщені в його новій книзі „Зібрані твори, 1938-1978" (Едмонтон, „Славута", 1978). У. Глибінний аналізує переклади з Максіма Багдановіча, Янки Купали та інших поетів і дає високу оцінку перекладачеві. У. Глибінний — автор кількох книжок прози та літературних розвідок про білоруських поетів і письменників. (Я.С.).

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Відкриті відбиванкові першості УСЦАК відбудуться в Чікаґо

Цьогорічні відкриті першості відбиванки УСЦАК (Української Спортової Централі Америки і Канади) відбудуться в суботу 31-го травня в спортових залях Іллінойського університету в Чікаґо. Господарем турніру є УАСТ „Леви" Чікаґо. Зголошення із вписовим 25 дол. від дружини і 17 дол. від змагуна треба вислати до ланкового відбиванки „Леви" Юрія Куріци перед 17 травня. Згідно з обіжником, змагання цьогорічних першенств проходитимуть у таких групах: дівчат до 17-ти років, хлопців до 17-ти років, жіночій, чоловіків і сеньйорів, якщо зголоситься щонайменше три дружини. Початок змагань передбачений на год. 8:30 рано, а закінчення — фіналом чоловічих дружин о год. 4.30 по полудні. О годині 7-ій вечора спільна вечеря, в часі якої будуть вручені переможцям Трофії, медалі для найвизначніших змагунів(ок) та проголошені збірні чоловіків і жінок, які будуть репрезентувати українців на Олімпіяді поневолених народів в Торонті, Канада, яка має відбутися в кінці „вікенду" 4-5 липня ц. р.

Господарі цьогорічного турніру запрошують усі українські існуючі дружини до участи.

УСВТ „Чорноморська Січ" — першун Сьомого відкритого Інтернаціонального Відбиванкового Турніру в Прінстон, Ню Джерзі

Вдруге в історії цього великого відкритого інтернаціонального відбиванкового турніру чоловіча дружина УСВТ „Ч. Січ" здобула звання і нагороди чемпіонів. Перший раз такого успіху добилися „Січовики" в цьому турнірі 29-го березня 1975 року. Цьогорічний турнір, як і попередні, відбувся у великих спортових залях Прінстонського університету в суботу 22-го березня з участю 12-ти чоловічих дружин із Східніх ЗСА.

Відбиванкарі „Ч. Січі" виступали в найсильнішій групі, так зв. „Павер Пул", до якої входили такі сильні клюби, як: Мт. Гретна, Пеннсильванія; Бостон „У"; Савт Рівер І, Ню Джерзі. В кругових змаганнях, кожний з кожним, „Ч. Січ" перемогла Мт. Гретну — 2:0 сетів; Бостон „У" — 2:0, ремісувала — 1:1 з Савт Рівером І, і таким чином здобула перше місце в групі. Одначе усі дружини тієї групи ввійшли до чвертьфіналів. З двох інших груп „А" і „Б" дійшли дружини, що зайняли перше-друге місця, якими були: Вест Сайд, Ню Йорк, В. К. Прінстон, Ню Йорк В. К і Савт Рівер II. Відпали: В. К. Покіпсі Н. Й., Ню Брітен „У", Кемден В. К., Ню Джерзі і В. К. університету Прінстон.

В чвертьфіналі „Ч. Січ" елімінувала Савт Рівер II у двох сетах вислідами — 15:4, 15:5. У півфіналі „Січовики" вдруге зустрінули сильного конкурента з „Павер Пулу" Мт. Гретну, з яким після завзятого змагу в трьох сетах здобули перемогу вислідами: 15:7, 2:15 і 15:10.

Не менш емоційно і завзято пройшов фінал, в якому „Ч. Січ", теж вдруге в цьому турнірі, зустрінула твердого суперника Бостон „У". Як і в півфіналі українські відбиванкарі показали гру на вищому технічному рівні в якій усі змагуни пописувалися великою жертвенністю і бажанням здобути перемогу. Завдяки цьому „Ч. Січ" перемогла Бостон „У" вислідами: 16:14, 11:15, 15:10 і таким чином здобула першенство і перші нагороди турніру.

В складі „Ч. Січі" в цьому турнірі виступали: Нестор Паславський (граючий тренер), Андрій Голинський, Петро Мельник, Юрій Темницький, Павло Гунчак, Михайло Лящук, Маркіян Паславський і Д. Емич.

Кінцевий показник чолової чвірки дружини цього турніру:

1. УСВТ „Ч. Січ" Ню Джерзі;
2. Бостон „У", Массачусет;
3. Мт. Ґретна, Пеннсильвенія;
4. Ню Йорк В. К., Ню Йорк.

Був це п'ятий виступ „Ч. Січі" на офіційних турнірах Відбиванкової Асоціяції Америки, в яких наші відбиванкарі здобули: трикратно перше, один раз четверте і один раз п'яте місця.

Поруч звітових змагань чоловіків, проходили гри теж 12-ти дружин найкращих жіночих дружин, між якими українок репрезентувала жіноча дружина „Ч. Січі". Згідно з вислідами гор у своїй групі, цим разом наші дівчата не добилися до чвертьфіналу. Не пощастило і суперницям нашої дружини, які зазнали поразок вже в чвертьфіналі: Прінстон В. К. університету і Вандербілт В. К. Ню Йорк. Остаточно першенство жіночого турніру здобула дружина студенток Пенн-Стейт університету, Пеннсильванія.

В складі „Ч. Січі" в цьому турнірі виступали: Л. Тицька, Д. Твардовська, Е. Райнер, І. Паславська, М. Стратон, С. Візвета, С. Моравська і провідниця — тренерка Марійка Ганич.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Русифікація спортових видань в Україні

Як і у всіх ділянках українського життя під російською окупацією в останніх роках, значно посилена русифікація спортової літератури. Крім російських видань, в основному виданих в Москві, що заливають Україну, російські шовіністи - „політруки" спорту примушують видавати ряд книжок російською мовою у видавництві „Здоров'я" в Києві. І так в цьому олімпійському році вийдуть такі книжки і брошури: автори — К. Михайленко і Г. Пугачев „Киев встречает Олимпиаду". В. Платонова — „Современная спортивная тренировка", Ю. Козловського „Скоростно - силовая подготовка бегунов на средние и длинные дистанции", В. Мирського та Б. Семибратського — „Атакующая вершина" — про історію дружини київського „Динамо", І. Чегаровського — „Становление шахматного этюда", П. Бондаренка — „Киевский международный", П. Марусенка й В. Пересипкіна — „Стратегия атаки на короля", В. Максимової — „Физическая культура в пожилом возрасте". Усі ці згадані книжки українських авторів вийдуть у цьому році російською мовою в українському видавництві „Здоров'я" у Києві.

Українською мовою мали б вийти авторів: кандидата історичних наук О. Суника — „Від Олімпії до Москви", Ф. Гальперіна — „На Білих Олімпіядах", голови спортового Комітету України М. Бака — „Спортивне п'ятиріччя України", Я. Железняка і О. Башкатова — „На олімпійських полігонах", Г. Крисс „Формула бою", О. Шапаренка — „Золоті весла", І. Чегаровського — „Шахи для молодих школярів", Я. Литвина — „Сюжетні ігри та імітаційні вправи для дітей".

Разом у 1980 році „Здоров'я" мало б випустити 43 видання про фізичну культуру і спорт, тираж яких становитиме біля 800 тисяч примірників, у яких переважатимуть видання російською мовою. Для мільйонів українців, які проживають у Москві, Ленінграді і взагалі на етнографічній території Росії, в російських видавництвах не друкується жадного українського слова. Отже, не видається нічого і для великого числа українських спортовців, що з різних причин опинилися в російських містах.

(от)

В обороні інж. Мариновича і д-р Плахотнюка

Торонто здивовано дивилося 8-го березня з вікон, як сніг сипав і сипав... Чи не перший сніг цієї зими? Телефон відірвав від думок. „...Я не можу прийти нас тут засипало... Ми не можемо бути, ми загрузли в снігу". Скільки ж нас буде? — думали інженери, члени Товариства Українських Інженерів Канади, організатори, на спілку з Товариством Українських Лікарів, вечірки в обороні інж. Мариновича і д-р Плахотнюка та всіх інших нескорених в'язнів совєтських тюрем.

Заля „Сити Гол" у готелі Шератон нарешті з невеликим спізненням майже заповнилася. Молитвою почалася вечеря, а по вечері голова Т-ва інженерів інж. Ярослав Соколик представив гостей: інж. М. Борецького та інж. Р. Андрейчака, представників Головної управи ТУІА з Філядельфії; гостей з Кіченеру, Гамільтону й інших міст, які мали більше відваги приїхати в такій погоді, як деякі торонтці! На кінець представив доповідача вечора д-ра Романа Олійника-Рахманного, який приїхав через снігові завії з дружиною аж з Монтреалю.

Темою д-ра Рахманного була Любов. Любов до ближнього — українця, яка виключає ненависть і заздрість, а в толеранції та вирозумінні творить атмосферу творчої співпраці в нашій громаді. Любов до ідеалу, яка викликає пошану до людей, які борються за той ідеал.

„Ви, інженери й лікарі, сьогодні виступили в обороні інж. Мирослава Мариновича та д-ра Миколи Плахотнюка. Ви не знаєте, хто вони, якої релігії, переконань, як виглядають, як говорять. Ви знаєте їхню трагічну долю і виступили в їхній обороні тому, що вони там, в Україні, виступили в обороні національних ідеалів, і це для Вас вистачає, і так повинно бути!..."

Д-р Рахманний вірить, що ця перша акція українських професіоналістів в обороні своїх колег потягне за собою дальші, буде початком і прикладом подібних для всіх наших громад.

Присутні щиро нагородили оплесками доброго промовця, який кинув багато цікавих думок до передумання.

На жаль, на вечір не міг приїхати через снігову бурю заступник президента Асоціяції Професійних Інженерів Онтаріо інж. Олександер Кобеляк, який мав виступити з відповідним словом в обороні дисидентів.

По доповіді Оксана Соколик прочитала уривок з книги „Золоті ворота" Олеся Бердника, щоб всі спільно ще глибше відчули поставу, переживання та трагізм долі українця в Україні. Інж. Соколик коротко представив наступних виконавців програми: співачку — сопрано Елеонору Бербенець-Білинську, та квартет, в якому співали інженери Нестор Чорний, Зенон Татарський, Євген Дуткевич та Петро Бубела. Акомпаньювала всім Оксана Соколик. Тому, що в програмі були твори Володимира Івасюка, який недавно загинув з рук московського окупанта, інж. Соколик прочитав про нього спомин В. Ліхтера.

Першу пісню програми Е. Бербенець присвятила пам'яті Шевченка. Вона виконала з чуттям „Така її доля", слова Шевченка, обробка Заремби. А тоді чудову „Баладу про дві скрипки" слова Марсюка, муз. Івасюка. Квартет інженерів виконав „Лети, тужлива пісне", слова і муз. І. Веселовського, та разом з Елеонорою Бербенець „Червону Руту" слова і муз. Володимира Івасюка. Була це настроєва і зворушлива програма.

На закінчення д-р В. Соханівський подякував присутнім, що не злякалися снігової бурі і прийшли спільно вимагати справедливости для двох нескорених колег — професіоналістів. Також подякував Т-ву Інженерів, що заініціювало цю цінну імпрезу та притягнуло до неї Товариство Лікарів.

Листи з підписами в обороні інж. М. Мариновича та д-р М. Плахотнюка вислано до міністра закордонних справ Канади М. МекҐвіґана.

Оксана Бризгун

Що покриває соціяльне забезпечення?

Соціяльне забезпечення покриває три категорії людей:

Пенсіонера і його родину; працівника, хорого і нездібного до праці і його родину; та родину працівника, що помер.

Працівник, що вийшов на пенсію, може дістати повний чек у 65 років або зменшений чек у 62 роки життя. Кожний працівник повинен знати, що, коли він вийшов на пенсію у 62 роки, він буде одержувати зменшений чек до кінця свого життя. Тому це заохота для робітника працювати довше, щоб дістати повний чек.

Щоб дістати пенсійний чек, робітник мусить працювати певний час під програмою соціяльного забезпечення. Робітник-чоловік, що досяг 62 роки віку в 1975 році, потребував шість років праці, коли жінка тільки 5½ року. Для тих, що осягнули 62 роки в 1977-78 рр., потрібно 6½ року праці; для тих, що осягнуть або осягнули 62 роки віку в 1979-80 рр. — потрібно сім років кредиту; для річників 1981-82 рр. — 7½ року кредиту; для 1983-86 рр. — вісім років; 1987-1990 — дев'ять років; від 1991-го року і пізніше — 10 років кредиту. Ніхто не потребує більше як 10 років кредиту, щоб заробити право на пенсію. Однак, коли робітник перестане працювати під програмою соціяльного забезпечення, не маючи потрібного числа кредитів, поданих вище, він не дістане пенсії. Тому конечно для робітника знати, чи він виробив потрібне число кредитів. Коли працівник довідається, що він не має потрібних кредитів, він може знову повернутися до праці і доробити потрібний кредит.

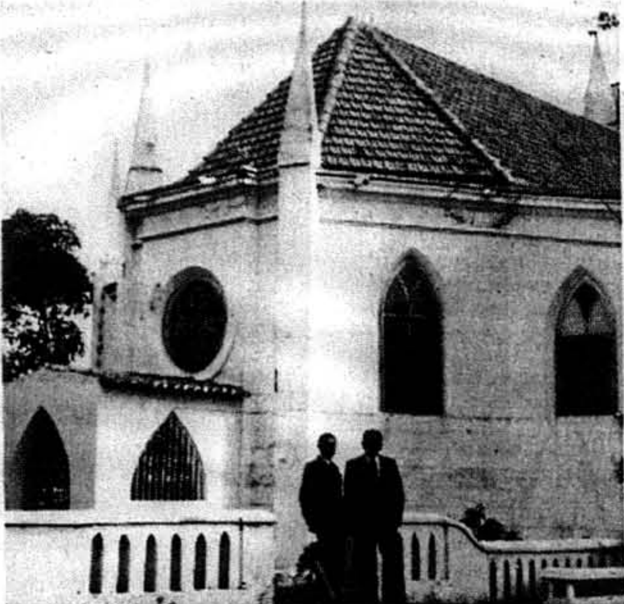
Коли працівник знає, що він має досить кредитів, йому цікаво знати, яка буде його місячна пенсія. Треба, проте, пам'ятати, що висота пенсії зростає зі зростом цін на життя. Робітник, який має ще багато часу до пенсії, дістане вищу пенсію.

Тільки найвищий заробіток працівника, що підлягає вплаті до соціяльного забезпечення через довший час, уживається для вирахування річного зарібку. Найвища сума річного заробітку, від якого відтягають вплату до соціяльного забезпечення, визначена адміністрацією соціяльного забезпечення. І так найвища сума заробітку у 1951-54 роках виносила 3,600 долярів. Найвища сума заробітку, від якої збирано вплату до соціяльного забепечення поступово зростала, і в біжучому році вона виносить дол. 25,900, а в 1981 р. буде дол. 29,700. Середня річного заробітку робітника уживається для вирахування його пенсії, а так само вирахування пенсії для його дружини й дітей або інших осіб, залежних від нього. Всі пенсії обчислюються процентово, наприклад, пенсія дружини працівника, коли вона виходить на пенсію у 65 років життя, буде 50 відсотків.

Коли робітник є ще багато років перед пенсією, він не може докладно обчислити висоту своєї пенсії або скільки з його зарібку буде підлягати оплаті до соціяльного забезпечення, бо ці величини змінні, про що є мова вище.

Микола Шпитко

Українці в Каракасі (Венесуеля) відзначили Роковини Української Незалежности

Українська католицька церква в Каракасі. Біля церкви Осип Панчишин і Андрій Копчак (зліва)

Українці у Венесуелі, які щороку урочисто відзначають роковини української незалежности, також і цього року відзначили їх молебнем у церкві, українськими піснями на радіопередачі еспанською мовою та зложили вінок перед пам'ятником батька цієї країни Сімона Болівара на площі Болівар, центру міста Каракасу.

Газета „Ель Універсаль (El Universal) 23-го січня помістила статтю про ці українські святкування еспанською мовою Ельби Ромеро під заголовком: „Колонія українців відзначила 62-гі роковини української незалежности".

В цій статті подано, що 22-го січня відзначено тут 62-гу річницю проголошення незалежности Соборної України. З цієї нагоди мешканці нашої країни, — продовжує далі стаття, — відзначили цю подію різними акціями, які були організовані Комітетом Визволення України. Вони (українці) також поклали квіти перед пам'ятником Батька цієї країни Болівара. Промову виголосив голова Комітету Визволення України Григорій Грицик, розповівши про історію України та боротьбу українців за визволення України з неволі в Совєтському Союзі. 22-го січня 1918 року проголошений акт — Акт Незалежности, а рік пізніше — 22-го січня 1919 року — було проголошено другий акт — Акт Соборности, що відбувся у столиці Києві на площі Святої Софії. Але молода держава не могла встоятися перед ворогом, і так від 1921 року Україна аж дотепер окупована мілітарно Совєтським Союзом. Через те багато українців опинилося на еміґрації; вони зорганізовані в комітетах у різних країнах світу і тут змагаються за визволення свого народу і за незалежність своєї нації, яка могла б проводити своє державне життя самостійно.

Це не перший раз, що газети Венесуелі пишуть про українців. Сам Григорій Грицик вже часто вміщував свої статті та відкриті листи в місцевій пресі, в яких реагував на події в Україні, як наприклад, розгром Української Гельсінкської групи та арешти української інтелігенції взагалі. На ці листи-звернення завжди добре реагувала венесуельська людність.

Осип Панчишин

Великоднє число Абн-Кореспонденц

Називаємо число 2 за березнь і квітень 1980 року „великоднім" ще й тому, що обгортка його прикрашена працею репресованого мистця з України. В центрі українська писанка, кругом малюнку напис: „Веселих Великодніх Свят".

Головна стаття Я. Стецька розглядає міжнародне положення в світі і аґресію Москви в Афганістані, як консеквенцію дальшого росту московського імперіялізму.

Річницю героїчної смерти Головнокомандуючого УПА ген. Романа Шухевича вшановує стаття мґра Романа Зварича.

Туркестанський автор д-р Б. Ґаїт пригадує, що московська політика супроти підкореного нею Туркестану була подумана на те, щоб з цієї країни, поділеної Москвою на п'ять „республік", зробити випадову базу для дальших завоювань мусулманських народів.

Північний кавказець змальовує долю народу, що його Москва хотіла до кореня знищити, висиливши біля двох мільйонів його земляків.

Юрій Бадзьо з-поза залізних ґрат пригадує в довшому трактаті про право української нації на державне самостійне життя.

Яків Сусленський з Ізраїля в своєму еляборату розповідає про життя в'язнів національних груп і їхню співпрацю між собою та співзвучність у боротьбі за національну самостійність їхніх народів.

В тому числі надруковані в перекладі нові вірші і дальші вістки з похоронів замордованого КҐБ талановитого українського композитора Володимира Івасюка.

Дальші матеріяли — це кілька статтей про русифікацію України, Литви і інших поневолених народів; становища проти Олімпійських ігрищ в Москві-центрі ґеноциду; звідомлення з акцій української молоді в Лейк Плесід; та довша рецензія проф. Лева Шанковського на книжку „Ворог з середини".

Закінчене це число сумною вісткою-некрологом про смерть великого приятеля України й інших поневолених народів Івана Маттео Ломбардо, президента Европейської Ради за Свободу.

Число ілюстроване більшою кількістю знимок з діяльности й акцій АБН у світі.

Пресове Бюро АБН

104-ий Відділ Союзу Українок Америки

має честь запросити Вас на

ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

26-го квітня 1980 р., в 9-ій год. веч. в Українському Народному Домі

140 Друга Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.

Грає оркестра „ІСКРА"

Вступ: $6.00

Столи замовляти на телефони: 212-392-5525 або (по 7:00 вечором) 212-229-5885

УСО „Тризуб" відбув ювілейні річні збори

Філядельфія, Па. (с.г.). — У неділю 2-го березня відбулися у власній домівці ювілейні річні збори УСО „Тризуб", в яких взяло участь понад 120 членів, між ними — поважне число молодих професіоналістів і студентів коледжів і університетів. Це діти тих батьків, які 30 років тому поклали тверді, як ґраніт підвалини під спортовий осередок „Тризуб". І справді — на зборах було багато „ветеранів" цього загальношанованого спортового товариства у Філядельфії і околиці.

Тридцяті річні загальні збори — це визначна подія в праці кожного товариства чи установи. 30 років тому без фінансових ресурсів, але з великої посвяти і замилування до спорту повстав УСО „Тризуб" на чолі з любителем спорту сл. пам'яті Володимиром Блавацьким. За тих три декади Осередок переходив різні стадії, про що звітували члени уступаючої управи.

Наради відкрив голова Роман Савчак привітанням присутніх членів, а по проведенні молитви та вшануванні померлих членів прийнято денний порядок нарад і обрано 3-членну президію в особах: інж. Іван Скіра — голова, інж. Методій Борецький — заступник голови, і д-р Ярослав Качай — пасар.

Про загальну працю Осередку звітував голова Роман Савчак, а відтак його доповнили інші члени управи. Звітуючи про минулий рік праці, Роман Савчак на прикладах вказав на великі успіхи у всіх ділянках Осередку. Він з приємністю інформував, що в ювілейному бенкеті Осередку взяло участь понад 500 осіб, і це є доказом, що українська громада з найбільшою пошаною і респектом ставиться до „Тризуба".

Тут голова зложив спеціяльну подяку інженерові Ігореві Чижовичу і його дружині за приготування цього вдалого бенкету. Роман Савчак також висловив щиру подяку для Степана Бриндзея, який без фінансової винагороди провадить книговодство та приготовляє білянси Осередку. Він подякував теж панству Шеснюків з Гані Бруку, Па., за княжий дар, а саме — сотні різних деревець, що їх посадять на Тризубівський посілості. Коротко говорив голова і про працю „Тризуба" на протязі 30-ти років, пригадавши присутнім великі заслуги покійного Олександра Яремка у пропаґуванні доброго імени Осередку. Завдяки Яремкові про успіхи „Тризуба" писала місцева англомовна преса, а також були вістки в радіо і телебаченні. За словами звітодавця „Тризуб" — „Украініен Нешенал" — це український амбасадор в Америці. Подякою за дружню співпрацю членам уступаючої управи голова Осередку закінчив свій добре опрацьований звіт.

Звіт голови доповнили інж. Богдан Сірий, Ярослав Козак, Орест Лесюк і Степан Бриндзей. Панове Б. Сірий Я. Козак і О. Лесюк інформували про пляни праці будови нових приміщень на закупленій посілості біля Філядельфії. Степан Бриндзей, як книговод Осередку, інформумав про фінансову господарку, а в імені контрольної комісії її голова Степан Мазурок поставив внесок на уділення уступаючій управі абсолюторії з признанням за її жертвенну працю у всіх ділянках дії Осередку.

По діловій дискусії на внесок голови номінаційної комісії Петра Тарновського одноголосно обрано управу в складі: Роман Савчак — голова, інж. Богдан Сірий, Ярослав і Михайло Кічула — заступники голови, д-р Ярослав Качай — секретар, Сидір Новаківський — скарбник, члени — Петро Тарновський, Орест Лесюк, Роман Беднарський, д-р Іван Павлічка, Остап Скульський, Іван Щупаківський, інж. Ігор Чижович, Степан Гавриш, інж. Іван Скіра, Володимир Данилюк, Степан Іськів, Роман Плахта, інж. Василь Гудь, Роман Михалевський, Юрко Лесюк, інж. Євген Зиблікевич мол., Тарас Міджак, Микола Кузевич, Ольга Кузевич, Роман Сілецький, Омелян Крих, Мирон Ільницький, Василь Коваль і Володимир Березяк.

Контрольну комісію обрано в складі мґра Мирона Субтельного, Степана Мазурка, Мар'яна Капія, Ярослава Кухтина й інж. Романа Литвина. У товариський суд увійшли: д-р Михайло Диміцький, Іван Данківський, Микола Бойчук, Тарас Яцкевич і д-р Олександер Білик. До нової управи в складі 30-ти осіб ввійшло поважне числої молодих професіоналістів. Це свідчить, що УСО „Тризуб" шанують і поважають громадяни Філядельфії. Як довід цьому — понад 120 ченів взяло участь у річних нарадах. Мабуть немає іншої установи, де б таке поважне число членів брало участь у нарадах. Не можна поминути і того, що на заклик голови президії інж. Івана Скіри присутні члени здеклярували 10.000 долярів на будову дому й інших устаткувань. Це справжній патріотизм.

Перед закінченням нарад інж. Богдан Сірий з допомогою прозірок розповів присутнім про виконану працю на 32 – акровій посілості, а також познайомив з плянами дальшої розбудови приміщень для спортовців і гостей.

В імені новообраної управи голова Роман Савчак зложив подяку за довір'я і закликав всіх до жертвенної праці. Він сказав, що всі будови будуємо власними силами без найменшої фінансової винагороди, і тому закликав членів посвятити цьому спільному проєктові по кілька днів праці.

Вже 25-го травня відбудеться офіційне відкриття спортового сезону на власній, модерно випосадженій 31-акровій посілості. Закликом до збільшення членів „Тризуб" до однієї тисячі осіб закінчив ювілейні 30-ті річні збори голова Роман Савчак. Потім відбулася традиційна тризубівська гостина для всіх учасників нарад.

ЗУСТРІЧ З КОНГРЕСМЕНОМ

Філядельфія (Д.Ш.). — В неділю, 9-го березня, українці з четвертого Конгресового дистрикту Пенсильванії зустрілися з конгресменом Чарлзом Ф. Догерті в домі п-ва Шведів, щоб обговорити важливі справи для української громади. Вечір, який був зорганізований Дзвінкою Швед, охопив біля сорока українських виборців четвертого дистрикту. У своїй розмові конгресмен заохочував українців брати більш активну участь в американській політиці, як також звернувся до зібраних з проханням про допомогу у його перевиборах до Конгресу. На знімці: конгресмен Догерті посередині, Дзвінка Швед наліво від нього і деякі гості, які були на цій зустрічі.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Ukrainian Free University Foundation, Inc.
203 Second Ave.
New York, N. Y. 10003

ПОДЯКА

Замість квітів на могилу в далекій Австралії св. п. проф. д-ра Степана ШАХА, учителя, директора й почесного доктора УВУ зложили свої пожертви на Фундацію Українського Вільного Університету слідуючі:

По 50 дол. — д-р Павло Сениця, мґр Іван Костюк.
По 25 дол. — інж. Лідія Колтунюк-Дяченко, мґр Ярослав Пришляк.
По 20 дол. — д-р Іван Ссрант. Разом — 170 дол.

Замість квітів на могилу довголітньої учительки „Рідної Школи" в Рочестер св. п. Стефанії Ващук, пожертвували на Фундацію Українського Вільного Університету слідуючі:

По 100 дол. — Христя і Карпо Барташі, Леся і Роберт Ващуки.
50 дол. — Марія і Роман Борковські.
По 25 дол. — Марія Струмінська, Т-во Гуцулів ім. О. Довбуша в Боффало.
По 20 дол. — Ярослав Струмінський, Орест і Стефанія Павловичі, Евген і Марта Ващуки.
По 15 дол. — Марія і Ярослав Матковські, Оля і Степан Чорнії.
По 10 дол. — Ольга і Михайло Малинівські, Ірина і Володимир Віловуси, Марія і Омелян Омецінські, Осип і Надя Джуси, Б. Ващук, Корнел Куховецький, Анна Буцсрка, Стефанія Шеремета, М. Пилипець, Надія Трач, Галина Снігур, Петро Лещишин, М. Крижанівська, М. Холсвчук, М. Л. Семків, Д. Елиїв, Марія Стасів, А. Смеречинська.
По 5 дол. — Любов Цегельська, Анна Руда, І. Губка, С. Лаба, В. Зазуляк, Л. Демиденко, О. Павлишин, пані Харамбура, Марія і Петро Яроші, Осип Кушнір, Софія Ващук, Василь і Гелен Михайлюки, Марія Левицька, Михайло і Лідія Шавринські, Михайло Мочерняк і Т. Лаба.
2 дол. — пан Костів. Разом — 652 дол.

Вельмишановним Організаторам цих збірок: мґ-рові Іванові Костюкові з Трентону і проф. Степанові Чорнієві з Рочестеру та всім щедрим жертводавцям висловлюємо цією дорогою нашу сердечну подяку.

Фундація Українського Вільного Університету

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці

запрошує Громадянство на

БІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ОБРАЗІВ

ЛЮДМИЛИ МОРОЗОВОЇ

і

ЯРОСЛАВА ВИЖНИЦЬКОГО

у неділю, 20-го квітня 1980 р. о год. 1-ій по пол. в Галерії ОМУА при 136 Другій Авеню в Ню Йорку.

Виставка відкрита в будні від год. 6-8 веч., в суботи і неділі від год. 1-8-ої вечора і триватиме до 27-го квітня 1980 року.

Правнича Комісія Історично-Філософічної Секції НТШ і Т-во Українських Правників в ЗСА

пригадують, що

ДОПОВІДЬ

на тему

„Членство Української ССР в Організації ОН"

Д-ра ІГОРЯ ВИТВИЦЬКОГО

відбудеться

в середу, 23 квітня 1980 р., о год. 6-ій веч. в Пластовому Домі в Ню Йорку

при 144 Друга Авеню

Вступ вільний. • Просимо про численну участь.

Ярослав Падох, *голова НТШ* — Володимир Савчак, *голова ТУП*

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-ний поверх

(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 18-го квітня 1980 року, о год. 7:30 веч.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР ПОЕТА

ВОЛОДИМИРА БІЛЯЇВА

з нагоди появи збірки „ПО ТОЙ БІК ЩАСТЯ".

Слово про Автора виголосить д-р Наталія Пазуняк.

В музичному інтермецо виступ бандуриста

проф. Романа Левицького

В суботу, 17-го травня 1980 року

в приміщенні Українського Інституту Америки в Ню Йорку

відбудеться

УРОЧИСТЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

30-ЛІТТЯ УВАН у США

Заплановано наукову Конференцію (доповіді — Ярослав Білінський, Василь Омельченко, Омелян Пріцак, Юрій Шевельов), Товариську Зустріч членів та прихильників Академії і Концерт.

Докладна програма буде подана пізніше.

Управа УВАН у США

ДОВЕРШІМ ДОБРУ СПРАВУ!

З вдячністю продовжуємо оголошування прізвищ шановних жертводавців на Фундацію Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ). Надходження в місяці лютому 1980 року.

СПИСОК Ч. 9/80

390 долярів — Осип Бережницький.
200 дол. — Наталія і Григорій Лозинський.
150 дол. — 69-ий Відділ СУА.
120 дол. — Джанет і Павло Оначук.
По 100 дол. — Корнель Вородайко, Опександер Голонко, д-р Богдан Ґабровський, Звенислава Гой, д-р Ігор Р. Кодельський, Галина Кос, Осипа Мінчак, Оксана й Леонід Мостович, Михайло Плешкан, Галина Рейнарович, Андрій Сало, Теодор Стельмах, д-р Евген Стецьків, Данило Степаненко.
95 дол. — Семен Нечипорук.
65 дол. — Софія й Роман Кічуровський.
По 50 дол. — Марія Вілозор, Іван Гоголь, Ярослав Гура, Михайло й Теодозія Ґаладза, Осип і Таня Д'Авіньон, д-р Михайло Дудра, Ольга й Ярослав Дужий, Василь Качуровський, Роман Крупяк, Ярослав і Ольга Крупяк, Омелян і Емілія Плешкевич, Володимир Сорочак, Оксана й Богдан Федорович, Василь Чубатий.
По 25 дол. — Адам Гонтар, Петро і Софія Гуляк, Станислава Дворян, о. Тарас Дурбак, Йосиф Кадило, Доротея Корій, Михайло Король, А. Ліневич, Юрій Мельникович, Ірена Пашковська, Степан Цимбала, Андрій Чепига, Українсько-Американський Клюб у Гюстоні.
По 20 дол. — Всеволод Гнатчук, Марія й Едвард Козак, Лада Прокоп, Павло Чесанюк.
По 10 дол. — Роман Ґоляш, Степан Дудра, Василь Кляйнер, Олександер Кобаса, Анна і Василь Кошований, Розалія Павлович, Анна Пахнич, Дмитро Сендзік, Степан Сивик, Степан Тарасюк.

Грошові пожертви висилайте, будь ласка, на адресу:

Harvard University — Ukrainian Studies Fund
1581 Massachusetts Avenue, Cambridge, Mass. 02138

Вступайте в члени УНС!

КОМПЛЕКС...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

відальних за виховання нашої молоді на національно-свідомих членів нашого суспільства — це одне із найважливіших і конечніших завдань нашого буття в діяспорі, зокрема під сучасну пору, коли потреба зміцнення, продовження і удосконалення діяльности нашого суспільства за межами України та допомога нашому поневоленому народові на рідній землі вимагає та вимагатиме від нас все більших і кращих зусиль.

79-ий Відділ Союзу Українок Америки в Бостоні, Масс.

влаштовує

в неділю, 20 квітня ц. р., о год. 2:30 по пол.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ МАТІНЕ

МІРИ ГАРМАШ

ПОЕЗІЯ, САТИРА

РОМАНА ВАСИЛИШИНА

ВИСТАВКА ЕСТАМПІВ

і

ПІЯНІСТКИ

МАРТИ М. ЦИБИК

Акомпаньямент — ЛІДІЯ БУЛЬБА

в залі Інтернаціонального Інституту

287 Commonwealth Avenue, BOSTON, Mass.

Союз Українок Америки

організує

ПОЇЗДКУ на ПОХОРОН

Почесної Членки СУА

бл. п.

ІЗИДОРИ з КОСАЧІВ БОРИСОВОЇ

які відбудуться

в суботу, 19-го квітня 1980 р., о год. 12-ій дня на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Зголошення на автобус приймається в Канцелярії СУА, тел. (212) 533-4646 від год. 9-ої р. — 5-ої по пол., найдальше до середи, 16-го квітня 1980 р., 3-тя год. по пол.

Ціна квитка на автобус в обі сторони $9.00. Якщо зголоситься відповідна кількість осіб — автобус від'їде з-під Народного Дому, 142 Друга Авеню в Ню Йорку, точно о год. 9:30 ранку. Поворот до Ню Йорку по тризні, около 2:30 по пол.

Світлій пам'яті інж. Василя Рижевського

(У п'ятнадцяту річницю його смерти)

Василь Рижевський народився 16-го березня 1886 року в Струсові в славній Теребовельській землі на Поділлі. В Тернополі скінчив гімназію, а в 1912 році одержав диплом інженера будівництва у Львівській політехніці. Завдяки виїмковим здібностям працював у будівельному відділі Галицького Намісництва у Львові інженером і своїми вмілостями вже тоді здобув собі загальне признання й пошану. У 1914 році з вибухом Першої світової війни приділено його командантом сотні в залізничному полку; в 1916 році інж. В. Рижевський був приділений до будови тунелю у буковинських Карпатах, одержавши від австрійського військового командування рангу поручника.

У часі українських визвольних змагань в 1918 році був технічним референтом начальної команди Української Галицької Армії в ранзі сотника. В 1920 році у часі складних тодішніх воєнних ситуацій добився до дивізії ген. Удовиченка і був командантом технічного полку до кінця листопада 1920 р.

А як відгриміли останні українські гармати і встоятись не було сили, інж. В. Рижевський повернувся до Львова, де викладав на українській політехніці Тайного Українського університету у Львові, по самоліквідації цього університету інж. В. Рижевський разом з іншими інженерами оснував Українське Технічне Товариство, очоливши його. Був теж головою Т-ва Українських Промисловців, звичайним членом Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, а також радником Палати Інженерів. Крім професійної праці у будівельному підприємстві завжди знаходив час для громадської праці в багатьох українських товариствах, а попри всі чисельні обов'язки писав цінні статті до української преси.

Інж. В. Рижевський був людиною золотого серця, високої культури і такту, а над усе незрівняний патріот і громадянин. Щедрість свою на громадські, національні та допомогові цілі він не розголошував, але тихо і дуже багато допомагав українському студентству, сиротам, убогим. Зокрема допомога панства Рижевських, себто інж. Василя і його дружини Анни з Ляховичів, українським політичним в'язням у польських в'язницях була подиву гідна, хоч у ті часи польського шовінізму дуже ризикована.

У Львові в 1920-30-их роках існував Комітету допомоги українським політичним в'язням, який спершу очолював д-р Степан Федак, тесть полк. Євгена Коновальця й інж. Андрія Мельника, а потім прелат Леонтій Куницький. Одначе душею цього Комітету допомоги була пані А. Рижевська, яка зі студентами та студентками довгі дні та вечори готували посилки з харчами, ліками й одягом для сотень українських дівчат і хлопців, засуджених по різних в'язницях у Польщі. Якщо Комітет не мав грошей, щоб на Великодні чи Різдвяні свята вислати пачки для наших політичних в'язнів, то Анна Рижевська приносила від свого чоловіка, інж. Василя, потрібну суму грошей, що інколи перевищувала суму кількох тисяч злотих. Сотні наших в'язнів ніколи не забудуть благородного серця інж. В. Рижевського, що — можна сміло сказати, — удержував Комітет допомоги українським політичним в'язням при вулиці Руській ч. 3. Це був тихий, але ревний патріот українського народу.

По Другій світовій війні, на еміграції у британській зоні в Німеччині, інж. В. Рижевський очолював український відділ ІМКА, організував літні табори для української молоді, допомагав Пластові й СУМ у їхній виховній праці.

У 1949 році переїхав з дружиною Анною до ЗСА, осів у Брукліні, а в 1950 році переїхав на Фльориду. Був співорганізатором Товариства Українських Інженерів у ЗСА і був його чи не першим головою. Помер у Маямі 4-го березня 1965 року. Залишив по собі добру пам'ять великого патріота, тихого мецената і людини шляхетного характеру.

В. Качмар

НАУКОВІ ДОПОВІДІ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЛІТЕРАТУРУ

Протягом 1979 р. д-р Яр Славутич, професор Альбертського університету, зробив такі наукові доповіді: англійською мовою „Радянська мовна політика" (Іллінойський університет в Урбані-Шампейні), „Поетика Василя Стефаника" (на конференції викладачів новітніх мов у Ляс Вегасі) і „Метафора Лесі Українки" (канадська конференція в Саскатуні) та українською мовою „Поетика Лесі Українки" (НТШ в Парижі), „Поезія українських правозахисників" (на конференції американських славістів у Сан Франсіско) та „Українська література в Канаді" (на етнічній конференції в Ріджайні). Перебуваючи в науковій відпустці до вересня 1980 р., він працює над оглядом української літератури в Північній Америці. (Я.С.).

ІНФОРМАТИВНИЙ ПАНЕЛЬ СФУЖО

Ню Йорк, Н. Й. — В суботу, 19-го квітня ц.р. о год. 3-ій по полудні тут в Домівці СУА при 108 2-га евеню відбудеться інформативний панель на тему: „Конференція жіночої декади у Копенгагені", що його влаштовує Світова Федерація Українських Жіночих Організацій — Комісія зв'язків. Обговорені будуть теми: нові напрямні праці жіночих організацій; теми Конференції: „Праця, освіта і здоров'я жінки"; плян участи української делегації у Конференції. У панелі братимуть участь: С. Карпінська, О. Процюк, Д. Рак, Р. Куделя, В. Кузьмич, М. Нестерчук, Д. Степаняк, О. Щурова.

Опівдні, 12-го квітня 1980 р. з Волі Всевишнього, відійшла на Вічний Спочинок, Наймолодша Сестра нашої великої поетеси Лесі Українки

бл. п. ІЗИДОРА ПЕТРІВНА КОСАЧ-БОРИСОВА

Родині і Друзям, висловлюю своє глибоке співчуття.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Глибоко засмучена —
Г. М. ПАШКОВСЬКА

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

Впреп. о. протопресв. Іван Ткачук відслужить Заупокійну Святу Літургію в п'ятницю, 25-го квітня 1980 р., о год. 10-ій ранком, в УПЦеркві Всіх Святих, в Ню Йорку, Н. Й., за Блаженної Пам'яті:

ВАСИЛЯ МАРІЯША
ВОЛОДИМИРА ДУТКУ
ВОЛОДИМИРА НЕСТОРОВИЧА
сп. ЯРОСЛАВА ҐАБРА
БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО
СТЕПАНА ЧАЙКОВСЬКОГО
ІВАНА ДЕМЯНЧУКА
ЛЕОНТИНУ ДЕМЯНЧУК
РОЗАЛІЮ СТОЛЯРСЬКУ
ВОЛОДИМИРА ЮРКОВСЬКОГО

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. протопресв. І. Ткачук 23-го травня 1980 р.

Всіх ВП. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

УКРАЇНСЬКІ ЧАСОПИСИ В МІЖНАРОДНІЙ БІБЛІОГРАФІЇ

Оскільки українських літературно-наукових журналів на чужині немає, українські науковці змушені друкувати свої праці в часописах. У зв'язку з цим „Міжнародна бібліографія М ЛА", що виходить у світ щороку в трьох томах, реєструє наукові статті на мовні й літературні теми з таких журналів і часописів: „Сучасність", „Визвольний шлях", „Нові дні", „Дзвони", „Українська книга", „Самостійна Україна", „Самостійна Україна", „Свобода", „Америка" „Народна воля", „Українська думка", „Новий шлях", „Шлях перемоги", „Українські вісті" (Детройт) та інш. На жаль, довелося вилучити з реєстрації для бібліографії деякі часописи, бо редактори припинили надсилку своїх видань на адресу редактора українського розділу згаданої бібліографії Яра Славутича. (Я.С.).

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого й Невіджалуваного БАТЬКА І ДІДУНЯ

бл. п. отця Крилошанина проф. АТАНАСІЯ ТИМКОВА

та

В ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ Його ДРУЖИНИ, а нашої Незабутньої МАТЕРІ І БАБУНІ

бл. п. АННИ зі СТРУТИНСЬКИХ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в четвер, дня 24-го квітня 1980 року

У ЦЕРКВАХ:

св. Андрея у Пармі, Огайо, о год. 8-ій ранку;
св. Івана Хрестителя в Ірвінґтоні, Н. Дж., о год. 8:30 ранку.

Просимо в цей день згадати Покійних у своїх молитвах.

ДІТИ І ВНУКИ

Ділюся дуже болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 26-го березня 1980 року, в Щирці к. Львова в Україні, по довгій і важкій недузі, залишила цей світ моя Найдорожча СЕСТРА

сл. п. СОФІЯ СТЕФАНОВИЧ ГОЛОВКО

народжена 22-го липня 1905 р.

В глибокому болю і жалю залишилися там:

синова — МАРІЙКА
внука — СОФІЙКА
внук — ЮРЧИК
правнук — АНДРІЙКО
і інші споріднені,
а тут брат — БОГДАН СТЕФАНОВИЧ
Нюарк, Н. Дж.

В пам'ять Невіджалуваної Страдниці Сестри, складаю на Патріярший Фонд 250.00 дол.

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що у понеділок, 14-го квітня 1980 р., по довгій і тяжкій недузі, упокоївся в Бозі в Едісон, Н. Дж., на 58-му році життя, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО І БРАТ

бл. п. МИХАЙЛО ФЕДИНИШИН

нар. 1922 р. в Перт Амбой, Н. Дж., довголітній секретар 155 Відділу УНСоюзу у Перт Амбой, Н. Дж.

ПАРАСТАС в середу, 16 квітня 1980 р., о год. 7:30 веч. у Zylka Funeral Home, State St., Perth Amboy, N.J.

ПОХОРОН в четвер, 17-го квітня 1980 р. з того ж похоронного заведення, о год. 9-ій ранку до української церкви Успення Пресвятої Богородиці у Перт Амбой, Н. Дж., а опісля на церковний цвинтар.

Горем прибиті:

дружина — ЮЛІЯ
донька — МЕЛЯНІЯ
син — МИХАЙЛО
брати: ІВАН, ГРИГОРІЙ, СТЕФАН і ЙОСИФ з родинами
сестри: АННА, ОЛЬГА І МАРІЯ з родинами

Померла МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, наша Дорогенька —

ІЗИДОРА ПЕТРІВНА КОСАЧ-БОРИСОВА

сповіщає родина:
СЕРГІЄВИ, ЯКУБОВИЧІ, РИНДАШ у США та КРИВИНЮКИ в Канаді

ПОХОРОН відбудеться о 12-ій годині дня, 19-го квітня 1980 р. на українському цвинтарі у Бавнд Бруку, Н. Дж.

П. С. Замість квітів на могилу, Родина просить складати пожертви на Український Музей у Ню Йорку та на УВАН у США, в пам'ять померлої діячки цих осередків української культури.

У глибокій печалі повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 9-го квітня 1980 р., упокоїлась в Бозі, на 92-му році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п. СТЕФАНІЯ з ІЛЬНИЦЬКИХ КОРОПЕЦЬКА

вдова по бл. п. ІВАНОВІ, судді, останньо радникові Окружного Суду в Тернополі.

ПАРАСТАС — п'ятниця, 11-го квітня, год. 8-ма веч., в похоронному заведенні Насевичів, 109 Іст Табор Рд. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН — субота, 12-го квітня 1980 р., о год. 9-ій рано з того ж самого заведення до церкви Христа Царя, Каюґа вул., а опісля на цвинтар у Факс Чейс.

У глибокому смутку:

син — ЕВГЕН з дружиною ЛІДІЄЮ
дочка — ОРИСЯ ІЛЬНИЦЬКА
дочка — ЛЕСЯ з чоловіком ЛЮБОМИРОМ ІВАСИКІВ
внуки:
ОРЕСТ з дружиною МАРІЄЮ і дітьми: СЕРГІЄМ І ІВАНОМ-ПАВЛОМ
ІРМА з чоловіком РОБЕРТОМ ГАЙДЕНРІ і дітьми: ЕМІЛІЄЮ, МИКОЛОЮ І ЕВОЮ
РОМА з чоловіком РОМАНОМ КОГУТОМ і дітьми: МАРКОМ, АНДРІЄМ І ДАМЯНОМ
МАРТА з чоловіком ДЖОЗЕФОМ КОРРІҐЕН
Родина в Україні, ЗСА, Канаді, Англії та Арґентині

ПЕТРО та ЗІНАЇДА ГРИГОРЕНКИ І МАРИНА ЗЕЛИНСЬКА висловлюють глибоке співчуття

ВІКТОРОВІ БОРОВСЬКОМУ

з приводу смерти Його ДІДА

бл. п. МИКИТИ ОЛЕКСІЙОВИЧА ПОКУСИ

Покійний брав активну участь у звільненні Віктора з психо-лікарні.

В глибокому смутку повідомляємо наших Рідних, Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього, в п'ятницю, 11-го квітня 1980 року, несподівано, відійшов від нас у Вічність, на 52-му р. свого життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ШВАҐЕР І ВУЙКО

бл. п. ГРИГОРІЙ МОЧУЛА, мол.

уроджений в Черніхівцях, Збаразького повіту, Україна.

ПОХОРОН відбувся 15-го квітня 1980 р. в Кліфтоні, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — НАТАЛКА з донею ТАНЕЮ
брат — ВАСИЛЬ з дружиною ЛЕСЕЮ і дітьми МУСЕЮ, РОМКОМ І БОГДАНОМ
сестра — МАРІЙКА
брат — МИХАЙЛО з дружиною ОЛЕЮ і дітьми БОРИСОМ І МАРТОЮ
та ближча і дальша Родина в ЗСА й Україні

Зі смутком сповіщаємо, що 21-го березня 1980 року, в м. Лозова на Харківщині, на 88-му році життя, помер

бл. п. МИКИТА ОЛЕКСІЙОВИЧ ПОКУСА

В глибокому смутку:

внук — ВІКТОР БОРОВСЬКИЙ
дружина — МАРІЯ
дочка — ЛІДІЯ

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

з смутком повідомляє, що 12-го квітня 1980 року, в містечку Піскатавей, Н. Дж., упокоїлась на 93-му році життя

бл. п. ІЗИДОРА ПЕТРІВНА КОСАЧ-БОРИСОВА

почесна членка СУА, учений аґроном, автор ряду праць з фізіології рослин, викладач вищих шкіл на Україні, голова Комітету для видання книги „Леся Українка — хронологія життя і творчости".

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 19-го квітня 1980 р., о 12-ій год. дня, на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родині Покійної висловлюємо глибоке співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в п'ятницю, 11-го квітня 1980 року, з Волі Всевишнього, відійшов у Вічність у Філядельфії, Па., наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п. ОНУФРЕЙ ЛЕСЬКІВ

народжений 20-го червня 1880 р. в Бучачі, Україна.

ПАНАХИДА в середу, 16-го квітня 1980 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 Іст Тейбор Рд. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН у четвер, 17-го квітня 1980 р., о год. 8:30 ранку, з того ж похоронного заведення до церкви св. Йосафата при Orthodox and Tacony вул. і звідти на цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

АННА ДУДЗІЦ — дочка з родиною у Польщі
ВАСИЛЬ — син з дружиною ЄВГЕНІЄЮ і дітьми в Україні
МИКОЛА — син з дружиною СОФІЄЮ
ЛЕВКО — син
МАРІЯ — внучка
МИХАЙЛО — внук з дружиною ЛЕСЕЮ і дітьми
ВОЛОДИМИР — внук з дружиною АННОЮ
ЮРЧИК І АДРІЯНЧИК — правнуки
Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

Нова книжка про Україну англійською мовою

На англомовному книжковому ринку появилася нова книжка про Україну та визвольну боротьбу її народу на рідних землях і її еміграції в різних державах поселення. Це 300-сторінкова книжка англомовних писань журналіста й радіокоментатора Романа Рахманного. Назва книжки в оригіналі: In Defense of the Ukrainian Cause, Видавництво: The Christopher Publishing, 53 Billings Road, North Quincy, Massachusetts, 02171.

Заголовок „В обороні української справи" охоплює сім головних тем, що знаходять свою аналізу в політичних коментарях та есеях автора. Ось ці теми: 1. Збройна визвольна боротьба українців під час Другої світової війни; 2. Перетворення збройної боротьби в політичну; 3. Суспільне, політичне і релігійне підґрунтя українського визвольного руху; 4. Незламна життєздатність українського націоналізму; 5. Співвідношення міжнародних сил та український чинник у їхній взаємодії; 6. Виникнення й усамостійнення української політичної думки в сучасній Україні; 7. Українська еміграція та її роля в обороні української справи у світі.

Для читачів, ознайомлених з українською справою, ця книжка послужить пригадкою українських і міжнародних проблем, що виникали і втягали у свій крутіж українців на рідних землях і на еміграції. Для українських нащадків, що слабо знають українську справу за минулих тридцять років, ця книжка стане добрим довідником—про силу і слабкості української збірної людини та про її перемогу в сучасному світі. Для не-українців ця книжка стане інформатором про складні українські питання та спроби розв'язування їх українськими заходами.

Редакційно оформив книжку Рахманного д-р Степан Д. Олійник. Автор присвятив її „пам'яті всіх українців та українок, що пожертвували свою особисту свободу і життя в ім'я оборони української справи".

Згідно з цією присвятою, автор призначив чистий авторський прибуток з продажу цієї книжки на заходи в обороні українських політичних в'язнів і на допомогу їхнім переслідуваним родинам.

Варто згадати, між іншим, що з подібного розпродажу іншої книжки Романа Рахманного, що її наклад уже вичерпаний, а саме „Вогні самостійної України", видання Пластової Станиці в Монтреалі, на ту саму ціль призначено 1,473.00 дол. через СКВУ й інші установи.

Книжку Р. Рахманного „In Defense of the Ukrainian Cause" можна придбати безпосередньо у видавництві, через книгарні, а в Канаді, пишучи на адресу: O. Sudczak, 6729 — 14 Avenue, Montreal, Que. HIX 2W8.

Вступайте в члени УНС!

ПРОДАМО „БІЛІ КРУКИ"

1. Худеков, С. Н.: ИСТОРІЯ ТАНЦЕВ.
ЧАСТЬ І., С.-Петербург, 1912 г., ст. VIII + 310. Повно кольорових ілюстрацій, навіть в золоті! Описує ВЕСЬ СВІТ і розвиток танців, балету й т. п., навіть Україну, Візантію, Старинний Світ і Рим.
ЧАСТЬ II. С.-Петербург, 1914 г., ст. X + 372, повно ілюстрацій в кольорах. ОПИСУЄ ВЕСЬ СВІТ ДО XVI СТ. ЛЮКСУС!
ЧАСТЬ III. Петроград, 1915 г., ст. XII + 402, описує ВЕСЬ СВІТ, аж до XX ст. Великий формат, виїмково за $5000.00
2. Попов, П. И.: БОГИ И МОРАЛЬ. РЕЛІГІЙ МНОГО, А МОРАЛЬ ОДНА! БОГ ОДИН, ст. 264, за ...... $ 100.00
3. Штирнер, М.: ЕДИНСТВЕННИЙ И ЙОГО СОБСТВЕННОСТЬ, сторін 300 .... $ 100.00
4. Д-р М. Ліон: САМООБОРОНА ОРГАНИЗМА В БОРБІ З БОЛІЗНЯМИ, ст. 176, за .... $ 25.00
5. Д-р Альберт: ТЕХНИКА МАССАЖА, ілюстроване, стор. 140, за .... $ 30.00

Це всі давніші видання, оригінали НАЙЦІННІШІ!

"HOWERLA"
238 East 6th Street ■ New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 5-1180

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетскильських горах біля м. Керґонксон, Н. Й.

Замовляйте місця завчасу на:
КІМНАТИ — на незрівняний вакаційний побут на СОЮЗІВЦІ!

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісових кортів, відбиванкові площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розваґові імпрези, забави та багато інших удогіднень.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
для ХЛОПЦІВ і ДІВЧАТ у віці 12-18 р.
21-го червня — 2-го липня 1980 р.

ДИТЯЧИЙ ТАБІР
(від 7-11 р.)
ХЛОПЦІ від 21-го червня — 5-го липня 1980 р.
ДІВЧАТА від 5-го липня — 19-го липня 1980 р.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
від 20-го липня — 9-го серпня 1980 р.

КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ
від 10-го серпня — 23-го серпня 1080 р.

Ім'я, прізвище ....
Адреса ....

Замовлення висилати:
Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел.: (914) 626-5641

Прем'єра „Дебютантки"

В українській околиці міста молодь бігає і розвішує афіші, що сповіщають про дебют. дебют — це магічне слово. Особливо для дівчат. Адже дебют — це наначе офіційне введення молодої дівчини в життя, це ознака зрілости. Разом з тим молодь хвилюється бо матура наближається, а без матури не можна бути дебютанткою.

Твориться комітет для дебюту з матерів. Але тут мова про п'єсу „Дебютантка". І пані Першопер (головній неґативній героїні п'єси) також до щему захотілося дебюту. Вона має доньку Христю, але вже давно перестала возити її на українознавство, бо переселилися на передмістя і повною парою асимілюються. Їй зовсім не йдеться про те, щоб дочка матуру здала, їй хочеться себе показати.

І тут починаються всякі комічні перипетії про те, як мати намагається за всяку ціну просунути свою дочку в дебютантки. Коли ж нещастя сталося, що пані Першопер зломала ногу, то домагалася перенести дебют на іншу дату.

Хоч дія проходить у гумористичному тоні, то все ж переплетена повчально-патріотичними моментами. Рішальним моментом для Христі стає те, що до неї приходять дівчата-кандидатки на дебютанток з хлопцями, і підо впливом їх, а особливо студента славістики Віталія, Христя захоплюється ураїнською мовою, починає пильно вчитися і таки здає матуру. Тоді всі разом приготовляються до дебюту.

П'єса кінчається гарним фіналом — піснею, де молодь прирікає не забувати своєї рідної спадщини і закликає до єдности. В п'єсі дуже багато танців, співу під супровід професійної оркестри.

Ось коротенький сюжет п'єси „Дебютантка", що сколихнула наше Чікаґо 2-го березня. Дві тисячі і половина прийшло народу подивитися на цю оригінальну виставу. Це було справді щось нове, близьке нашій молоді. На сцені вони себе впізнавали, а деякі — і своїх батьків.

Особливо розколихав публіку дуже дотепний натяк на нашу „недугу" — титуломанію. Зворушливою хвилиною було, коли Віталій вчить Христю правильно вимовляти українські слова. А коли Христя назвала себе „півукраїнкою", то Віталій дуже гарно її переконував, що це зовсім неправда, що вона українка, бож так завзято переборює всі перешкоди на цій дорозі до мети. Пуантою можна вважати момент, коли батько виходить на сцену з донькою, вже абсольвенткою. Це перемога нашого духу. Перемога над байдужістю і кар'єризмом. Це також показник ваги нашої матури.

Ця виставка була саме в добрий час. У нас також приближається матура. І багато майбутніх дебютанток поважно задумалися над тим, що таки конче треба матуру здати! Тож п'єса стала своєрідним поштовхом до науки, посиленням амбіції. Це дарунок не тільки молоді, а нам усім, а вчителям — допомога в школах. У цьому, безперечно, найбільша вага вистави.

П'єса настільки близька своєю темою до молоді, повторюю, що було б великою шкодою зупинитися тільки на Чікаґо. Вона мусить порадувати всі більші осередки нашого поселення і то якнайшвидше!

хоч досі ще не сказано, Хто цю п'єсу ставив, але читачі вже певно догадуються, що це знову „окраса" нашого мистецького Чікаґо — Театральна студія молоді при парафії св. Володимира і Ольги, на чолі із своїм мистецьким керівником Любо Цепинським і режисером Лілею Цепинською, що вже десятий рік радує нас своїми прекрасними виступами.

Це все колишні абсольвенти шкіл українознавства. Це вони так добре виконували свої ролі і танці. Всьому цьому юному колективові наші щирі ґратуляції. А їх багато. Автор „Дебютантки" — Любо Цепинський, як і завжди, збудував п'єсу так, щоб якнайбільше молоді брало участь. А це не так легко! Музичне оформлення зробив Володимир Кассараба, піяністка Студії — незамінна Надя Савин, сценографом був М. Пилипчак, а костюми проєктували Дана Дика і Таня Рейнарович. Та навряд чи дійшло б до цього успіху без зичливого спонзора — Церковного сестрицтва на чолі з Орисею Гарасовською.

Хотілося б також назвати хоч найголовніших виконавців, але... побачите самі. Зичимо всім їм „попутнього" вітру в дорогу по Америці й Канаді!

Ди Грушецький

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ
В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 5.00
ОГОЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 долярів за кожний інч.

•

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту .... $ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти 8.50
Фоторепродукція на три шпальти 10.00

ОГОЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД ПОЯВОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ
В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ
(недільне видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки $ 5.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ
за приватні концерти, бизнесові оголошення, (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) 7.00

•

Оголошення на чергове, недільне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ до 12-ої ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Рівночасно з оголошенням, проситься надсилати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ ЛИШЕ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

HNIZDOVSKY
WOODCUTS, 1944 - 1975

A Catalogue Raisonné by ABE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY
Price $25.00 hard bound. Postage and handling one dollar.
New Jersey residents add 5% sales tax

SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 11

В. Назаркевич, Гартфорд	$ 20.00
І. Лушпинський, Давнерс Гров	12.50
М. Солодуха, Монтреаль	12.50
І. Бекерський, Таксідо	10.00
С. Когут, Велмар	10.00
Е. Копач, Гетборо	10.00
о. В. Лозинський, Калґари	10.00
В. Доляк, Асторія	8.50
О. В. Вачинський, Ст. Леонард	7.50
А. Вуґель, Міссісауґа	7.50
В. Козіцький, Йонкерс	7.50
Б. З. Мир, Філядельфія	7.50
Т. Мороз, Олифант	7.50
д-р В. Онуферко, Джерзі Сиіті	7.50
П. Остапович, Торонто	7.50
А. Петрик, Смокі Лейк	7.50
Р. Рак, Керґонксон	7.50
І. Чорній, Саскатун	7.50
І. Юссип, Ґейзелвуд	7.50
М. Мельник, Амстердам	5.50
О. Таран, Річмонд	5.50
В. Біланич, Гарвуд Гайтс	5.00
А. Герасименко, Лос Анджелес	5.00
І. Гуцуляк, Вашінґтон	5.00
О. Дідух, Монтреаль	5.00
Р. Куліш, Доллард дес Ормеаукс	5.00
З. Лазуренко, Сповс Пт. Вудс	5.00
Ю. Сохоцький, Монтреаль	5.00
М. Хоманчук, Асторія	5.00
М. Шумський, Торонто	5.00
Е. Апонюк, Едмонтон	2.50
Ю. Вараник, Воррен	2.50
Р. С. Верестянський, Чікаґо	2.50
К. Воковец, Ґарфілд	2.50
М. Вико, Піттсбурґ	2.50
І. Винник, Ню Йорк	2.50
А. Вовк, Ґастінґс ан Гадсон	2.50
М. Возняк, Геммонд	2.50
Ф. Гаврилків, Ґовшен	2.50
Й. Галичин, Йонкерс	2.50
Р. О. Грабець, Парма	2.50
П. Гусак, Ню Йорк,	2.50
М. Дачкевич, Чікаґо	2.50
П. Дашко, Чікаґо	2.50
П. Івасишин, Лорейн	2.50
Ю. Зеленський, Річмонд Гилл	2.50
В. Кікта, Юніон	2.50
Е. Кілярський, Міддлбурґ	2.50
І. Кінтер, Торонто	2.50
О. Ковальчук, Лондон	2.50
Т. Ковбасюк, Клівленд	2.50
С. Козопас, Ню Йорк	2.50
д-р М. Коленський, Довнерс Ґров	2.50
П. Коровіц, Мек Кіс Ракс	2.50
С. Костишин, Вінніпеґ	2.50
О. Кузів, Ваяндотте	2.50
О. А. Кульчицький, Монтреаль	2.50
А. Левицький, Філядельфія	2.50
Р. Лоґуш, Монтреаль	2.50
М. Луцишин, Чікаґо	2.50
Г. Макух, Рослiндейл	2.50
А. Маркович, Пассейк	2.50
М. Матковський, Філядельфія	2.50
С. Медвідська, Торонто	2.50
В. Микитин, Н. Голлівуд	2.50
М. Нагачівець, Торонто	2.50
І. Назар, Голлівуд	2.50
І. Николюк, Чікаґо	2.50
А. Новосад, Тонаванда	2.50
Н. Онищенко, Ню Йорк	2.50
П. Палашевський, Гаррісбурґ	2.50
О. Петришин, Тандер Вей	2.50
Л. Петрі, Чікаґо	2.50
С. Пігуляк, Клівленд	2.50
Л. Поліцка, Дулут	2.50
Р. Т. Пристай, Рочестер	2.50
К. Пришляк, Ст. Кетринс	2.50
Н. Прокопенко, Джерзі Сиіті	2.50
д-р В. Роздільський, Саскатун	2.50
А. Ромас, Ля Саль	2.50
д-р О. і В. Сацюк, Сан Джермен	2.50
Н. Свистун, Ст. Пол	2.50
Г. Святківський, Словн	2.50
О. Сиґіда, Савт Орандж	2.50
О. Сидоряк, Врансвік	2.50
Е. Смішкевич, Керґонксон	2.50
І. Смолій, Ютика	2.50
Я. Сохоцький, Парма	2.50
Н. Стефанів, Філядельфія	2.50
І. Стрижаковський, Трентон	2.50
Х. Татарська, Торонто	2.50
М. Токар, Сиракюз	2.50
Д. Ходонович, Віллимантик	2.50
Я. Гірняк, Монтреаль	2.00
В. Кінах, Солт Сте Марі	2.00
М. Воднар, Торонто	1.50
Я. Милявський, Асторія	1.50
Н. Гафткович, Гартфорд	1.00
В. Матчак, Чікаґо	1.00
А. Семчук, Стемфорд	1.00

ЛИСТА Ч. 12

І. Джус, Влумфілд	$ 20.00
М. Галюк, Міссісауґа	17.50
В. Гаховський, Детройт	12.50
С. Задорожний, Кліфтон	12.50
М. Копач, Елмвуд Парк	12.50
П. Форманюк, Лос Анджелес	12.50
Л. І. Іваськів, Гантсвілл	10.00
д-р П. Попадюк, Мінеаполіс	10.00
д-р С. Тимків, Салісбурі	10.00
В. Варецький, Філядельфія	7.50
І. П. Галустік, Ню Йорк	7.50
П. Ганчарик, Гартфорд	7.50
д-р В. Марчук, Гінсдейл	7.50
Е. Репета, Воррен	7.50
А. Романюк, Отава	7.50
С. Савчук, Ґовшен	7.50
А. Хаба, Редвотер	7.50
П. Цюпка, Коговз	7.50
Х. В. Шелдон, Валлінґфорд	7.50
Й. Шостак, Севіклей	7.50
В. Карась, Кіркленд Лейк	5.50
Ю. Кріль, Джерзі Сиіті	5.00
В. Скебело, Ленсінґ	5.00
С. Терентюк, Клівленд	5.00
М. Товстуха, Віндсор	5.00
А. Щурко, Чікаґо	5.00
Й. Вуско, Парма	4.50
З. Жолнерчук, Стівенсвілл	4.50
А. Карпенко, Савтфілд	4.50
М. Вільчак, Торонто	3.50
О. Й. Лободоцький,	3.50
С. Кузів, Філядельфія	3.00
А. Варончук, Ейджекс	2.50
Р. Веґей, Сіетл	2.50
В. Віловус, Рочестер	2.50
С. Вобиляк, Кліфтон	2.50
д-р А. і М. Войкович, Піттсбурґ	2.50
М. Борис, Парма	2.50
Т. Борис, Йонкерс	2.50
У. Вайда, Стемфорд	2.50
В. Вацикевич, Кліфтон	2.50
В. Вельгаш, Вінніпеґ	2.50
І. Верига, Монтреаль	2.50
Н. М., Гемпгілл, Аліквіппа	2.50
С. Ґебуза, Шелтон	2.50
І. Герчук, Торонто	2.50
Д. Ґульчевський, Детройт	2.50
Т. Давидович, Монтреаль	2.50
Д. Дмитрів, Ріджвуд	2.50
М. Дулиш, Александрія	2.50
Г. Іванів, Джерзі Сиіті	2.50
І. Іскало, Воффало	2.50
В Зубик, Філядельфія	2.50
Л. Зобнів, Вінґгемтон	2.50
І. Журак, Вудгейвен	2.50
О. Катеренюк, Луісвілл	2.50
М. Качор, Вінніпеґ	2.50
З. Клем, Маямі	2.50
А. Клим, Лемінґтон	2.50
В. Коваль, Вруклин	2.50
Д. Коник, Ст. Кетринс	2.50
І. Король, Монтреаль	2.50
В. Кухар, Ст. Кетринс	2.50
Я. Лехнюк, Палатайн	2.50
С. Літепло, Вруклин	2.50
С. Матвійків, Вілмінґтон	2.50
М. Медвідь, Ст. Пітерсбурґ	2.50
В. Михайлюк, Лякавана	2.50
М. Москаль, Етовікок	2.50
П. Мудрий, Валтимор	2.50
Я. Несторович, Джамейка	2.50
М. Никифоряк, Воррен	2.50
О. Олійник, Керґонксон	2.50
І. Остапчук, Керол Стрім	2.50
М. Остафійчук, Лонґ Айленд Сиіті	2.50
М. Пап, Клівленд	2.50
М. Підкович, Вілловдейл	2.50
С. Плуґовська, Ню Гейвен	2.50
Н. Преґар, Мінneаполіс	2.50
М. Ракочий, Монтреаль	2.50
М. Ринасевич, Елмгурст	2.50
І. Семчишин, Гартфорд	2.50
Й. Слоцький, Вімсвілл	2.50
М. Сосяк, Йонкерс	2.50
П. Сташків, Філядельфія	2.50
В. Таскі, Детройт	2.50
д-р М. Терлецький, Нюарк	2.50
М. Фуревич, Лондон	2.50
М. Хитра, Елизабет	2.50
І. Худик, Асторія	2.50
А. Цап, Вруклин	2.50
д-р М. Чаманський, Стемфорд	2.50
В. В. Чолій, Йонкерс	2.50
І. Щупляк, Джерзі Сиіті	2.50
Е. Ярош, Кіннелон	2.50
Я. Гнатів, Тандер Вей	2.20
М. Березовський, Ортонвілл	2.00
Н. Лісаченко, Плейнвелл	1.50
Г. Ваппа, Рочестер	1.00
Ф. Ф. Стубан, Сеймур	1.00

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки
НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не буде́ться відписувати.

†

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

БОГДАН ПОПОВИЧ, член УНС Відд. 27 в Нюарку, Н. Дж., помер 14 лютого 1980 р. на 81-му р. життя. Нар. 1898 р. в Павдові, Україна; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Ольгу і сина Ореста. Похорон відбувся 18 лютого 1980 р. на цвинтарі св. Андрія у Бавнд Брук, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Л. Олесницька, секр.

Д-Р МАРКІЯН КЛЮФАС, член УНС Відд. 25 Т-ва Свобода в Джерзі Сиіті, Н. Дж., помер 12 березня 1980 р. на 66-му р. життя. Нар. 1913 р. в Україні; членом УНС став у 1974 р. Залишив у смутку дружину Марію, доньки: Олену і Марту, сина Андрія, маму, внуків і братів та сестер з родинами. Похорон відбувся 15 березня 1980 р. на цвинтарі Люмберлянд в Ґлен Спей, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа

РОМАН БАБАЛА, член УНС Відд. 266 ім. Івана Франка в Амстердам, Н. Й., помер 2 березня 1980 р на 61-му р. життя. Нар. 1919 р. в Лука, Городенка, Україна; членом УНС став у 1972 р. Залишив у смутку дружину Параскевію, дочку Марійку і синів: Петра, Михайла, Богдана і Ярослава. Похорон відбувся 5 березня 1980 р. на цвинтарі св. о. Николая в Амстердам.

Вічна Йому Пам'ять!
Володимир Варшона, секр.

ПЕТРО МАҐАС, член УНС Відд. 284 Т-ва Запорозька Січ в Іст Ст. Луїс, Ілл., помер 13 лютого 1980 р. на 73-му р. життя. Нар. 1906 р. в Іст Ст Луїс, Ілл.; членом УНС став у 1934 р. Залишив у смутку дружину Гільду, сина Евгена, доньку Джеклін, 2 братів 5 сестер. Похорон відбувся на цвинтарі Голі Крос в Куба, Мо.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Василюка, секр.

МАРІЯ БАБЯК, членка УНС Відд. 57 св. Петра і Павла в Коговс, померла 14 березня 1980 р. на 82-му р. життя. Нар. 1896 р. у Форд Сиіті, Па.; членкою УНС стала у 1935 р. Залишила у смутку синів А. і Е. Бабяк. Похорон відбувся 15 березня 1980 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла у Вотерфорд.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Савків, секр.

ГРИГОРІЙ ІВАНЕНКО, член УНС Відд. 104 св. Миколая в Перт Амбой, Н. Дж., помер 5 березня 1980 р. на 68-му році життя. Нар. 1911 р. у Ворошилов Град, Україна; членом УНС став у 1956 р. Залишив у смутку дружину Цецилію і двох синів: Ричарда і Зиґмунда. Похорон відбувся 8 березня 1980 р. на цвинтарі Алпіне в Перт Амбой, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ЯРОСЛАВ ХОРОСТІЛЬ, член УНС Відд. 442 ім. Івана Мазепи в Торонто, Онт., помер 7 березня 1980 р. на 71-му р. життя Нар. 1909 р. Перемишлі, Україна. Залишив у смутку дружину Ольгу, сина Евгена і 3 внуків. Похорон відбувся 10 березня 1980 р. на цвинтарі Ґлендил Меморіял в Торонто, Онт. Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
С. Левицький, секр.

КАТЕРИНА ПАНАС, членка УНС Відд. 347 Т-ва Запорозька Січ у Мілвіл, Н. Дж., померла 23 лютого 1980 р. на 80-му р. життя. Нар. 1900 р в Україні; членкою УНС стала 1925 р. Залишила у смутку сина Володимира з дружиною Анною та ближчу і дальшу родину в Україні і Америці. Похорон відбувся 26 лютого на цвинтарі укр. кат. церкви в Мілвіл, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!
Дарія Запар, секр.

МАРІЯ ФЕНКО, членка УНС Відд. 192 Т-ва Запорозька Січ в Геркімер, Н. Й., померла 21 лютого 1980 р. на 66 р. життя. Нар. 1913 р в Чехословаччині; членкою УНС стала у 1948 р. Залишила у смутку двох синів: Юрія й Івана, дочку Гелен, 7 внуків, 2 правнуків та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 25 лютого на цвинтарі Кальварія в Геркімер, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
Управа

АННА БУРЯК, членка УНС Відд. 63 Т-ва Січ у Форд Сиіті, Па., померла 14 березня 1980 р. на 82-му р. життя. Залишила у смутку багато членів родини. Похорон відбувся на укр. кат. цвинтарі у Форд Сиіті, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Турко, секр.

МИКОЛА РИБКА, член УНС Відд. 221 св. Стефана в Чікаґо, помер 10 березня 1980 р. на 75-му р. життя. Нар. 1904 р. в селі Шпиколоси, Україна; членом УНС став у 1949 р. Залишив у смутку дружину Анну, сина Теодора, дочки — Марію, Олесю і Олю з родинами, 9 внуків, двох братів: Івана і Василя в Україні та інших членів родини. Похорон відбувся на цвинтарі св. о. Миколая в Чікаґо.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Карачевський, секр.

ВОЛОДИМИР КОВІЛЬНИК, член УНС Відд. 83 ім. Ів. Франка у Філядельфії, помер 2 березня 1980 р. на 64-му р. життя. Нар. 1916 р. у Філядельфії; членом УНС став у 1934 р. Залишив у смутку дружину Еву, 6 дітей і 5 внуків. Похорон відбувся 6 березня 1980 р. на цвинтарі Овкленд, Філядельфія, Па.

А. Кушнір, секр.

МИХАЙЛО КУЗЬМА, член УНС Відд. 221 св. Стефана в Чікаґо, помер 29 лютого на 91-му р. життя. Нар. 1888 р. в Романівці, Україна; членом УНС став 1918 р. Залишив у смутку дочку Олену і сина Николу. Похорон відбувся 3-го березня на цвинтарі св. Николая в Чікаґо.

Вічна Йому Пам'ять!
К. Карачевський, секр.

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tv . GR 3-3550, New York, 10003

Історія Християнства на Руси-Україні, проф. М. Чубатого, томи 1 і 2, з пересилкою за $25.00.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 27-го КВІТНЯ 1980 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд., о год. 2-ій по пол. в кафетерії школи св. Йосафата при 940 Рідж Ровд Іст. На порядку: відкриття, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіти: фінансові, хворих, союзові справи, збирання вкладок, закриття. — К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, фін. секр., Ст. Мартинюк, кас., Ст. Приймак, заст. фін. секр., Д. Пристай, рек. секр.

● РІЗНЕ ●

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма

К. М. КАРДОВИЧ і ВОЛОДИМИР БЕЛЯНСЬКІ
CONSTANTINE M. KARDOVICH
WALTER BIELANSKI

CYPRESS HILLS MONUMENTS
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заідемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

● FUNERAL DIRECTORS ●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
801 Springfied Avenue / IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555